Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2172 | 4 pagini — 20 bani | Miercuri 25 aprilie 1956

In cinstea zilei de 1 MAI

Întreaga brigadă aplică metode avansate

In numărul de vineri, 20 aprilie, ziarul nostru a relatat despre inițiativa brigăzii lui Mitroi Năstase de la „Matyas Rakosi" din București.

Poate că și primăvara cu prospețimea ei l-a îndemnat pe Năstase Mitroi să se gîndească la o schimbare a sistemului de lucru a brigăzii lui. Intr-adevăr el a reușit să împrospăteze unele concepții cu privire la aplicarea și generalizarea experienței înaintate. Scopul final? E limpede: sporirea considerabilă a productivității muncii și reducerea prețului de cost al produselor, pe baza aplicării celor mai avantajoase metode de lucru și de organizare a muncii de către întregul colectiv al brigăzii.

Și iată cum s-a născut această prețioasă idee.

CU APROXIMAȚIE... BIKOV-BORTKEVICI-KOLESOV

In dulapul lui de scule, strungarul Năstase Mitroi avea orînduite cîteva cuțite confecționate aproximativ după geometria cuțitelor lui Bîkov, lui Bortkevici, sau Kolesov, cuțite pe care le folosea din cînd în cînd, atunci cînd i se părea că specificul vreunui reper îi permitea aceasta. Pentru restul reperelor, Mitroi avea cuțite ascuțite în mod obișnuit. Aceasta se chema că el aplică metode avansate? Și da și nu. Cert este însă că el nu era mulțumit de acest sistem de lucru pentru că prin aplicarea incorectă a acestor metode, se pierdeau mari posibilități de sporire a productivității muncii.

Nici Daia, nici Caralis, nici Breja nu stăteau mai strălucit în privința aceasta. Problema aplicării corecte a unor metode avansate se punea deci pentru întregul colectiv al brigăzii.

Dar în calea aplicării acestei inițiative s-au ivit greutăți pe care brigada singură nu le putea rezolva, greutăți pe care le-au luat în discuție într-o consfătuire:

— Bine — spunea un membru al brigăzii — vom învăța să aplicăm corect aceste metode, dar avantajul nu va fi mare, pentru că ne împiedică alternarea aceasta nejustificată a comenzilor. Abia ți-ai pregătit mașina și sculele pentru un reper, că, iacă, trebuie să te apuci de altul, ca apoi iar să lucrezi la primul. Prea mult timp pierdut cu pregătirea lucrului în dauna timpului productiv.

Intr-adevăr, acestea constituiau greutăți care ar fi împiedicat obținerea unor avantaje evidente, mari de pe urma aplicării corecte a metodelor avansate.

Dar cu sprijinul organizației de partid din uzină și al organizației U.T.M., brigada a obținut de la conducerea întreprinderii și a secției rezolvarea justă a acestor neajunsuri.

ȘI MAI ERA CEVA

Ai de lucrat o piesă. Te uiți la ea și te gîndești la un cuțit potrivit. Observi atunci că pentru prelucrarea acestei piese nu e potrivit nici cuțitul Bîkov, nici Bortkevici, nici Kolesov, ci, dacă vreți, cuțitul Daia. Tînărul strungar Daia, membru al brigăzii, a conceput un cuțit care se potrivește cel mai bine unei serii de operații la o anumită piesă. E prin urmare o concepție nouă, a unui cuțit de mare randament care trebuie adoptat larg la toate operațiile asemănătoare.

— Prin urmare, aplicarea diferențiată — în funcție de fiecare piesă și operație în parte — a metodelor, a procedeelor avansate de lucru, consacrate sau născute la noi în atelier, ar fi soluția cea mai bună pentru sporirea productivității muncii în mașinile noastre — spunea Mitroi în acea consfătuire. Bineînțeles că el a condiționat succesul acestei inițiative de lichidarea lipsurilor tehnico-organizatorice ale secției, de aprovizionarea permanentă cu materiale, de repartizarea din timp a comenzilor de lucru în loturi mari de piese etc.

Și pentru că concepția de bază exista, Mitroi și tovarășii lui s-au gîndit apoi la tot ce ar fi putut să ajute inițiativa lor, și anume:

CIT MAI MULT TIMP IN CARE MAȘINA SA LUCREZE EFECTIV

In operațiile pe care le face un strungar în timpul lucrului există timpi cărora nu le poți spune nici de prisos, dar nici productivi. Prinderea piesei în universal, centrarea ei, diferitele măsurători, mînuirea sculelor ajutătoare etc., determină mărimea timpilor ajutători.

Dacă te gîndești bine, acești timpi pot să fie reduși considerabil, aranjîndu-ți piesele și sculele la îndemînă pe niște tăvi de lemn special construite, stabilindu-ți cu multe zile înainte planul operațiilor la comenzile ce urmează să intre în lucru, așa încît să ai timpul necesar pregătirii sculelor și a mașinii.

★

Inițiativa brigăzii de tineret condusă de tînărul strungar Năstase Mitroi este deosebit de valoroasă din punct de vedere politic și economic. Ea apare ca prima inițiativă care are ca scop aplicarea creatoare, organizată și pe deplin conștientă a metodelor celor mai avansate de către un colectiv întreg, de o brigadă, pe baza ajutorului reciproc dintre membrii ei, pe baza creșterii permanente a nivelului lor de calificare, pe baza unei judicioase organizări a muncii și a locurilor de muncă.

Organizația U.T.M. de la uzinele „Matyas Rakosi" a sprijinit și va trebui să sprijine și pe viitor, prin toate mijloacele, această inițiativă.

Brigada lui Mitroi lucrează în prezent în acest chip nou. Desigur că în aplicarea practică și de durată a acestei inițiative de valoare vor apărea multe elemente noi și prețioase pe care numai practica vie le poate scoate la iveală.

Au trecut 4 zile

Și iată pe scurt primele rezultate ale aplicării acestui sistem de lucru de către brigada lui Năstase Mitroi.

Mitroi a avut planificate pentru aceste 4 zile 1920 minute de lucru și a realizat 5700 minute, ceea ce înseamnă, față de media depășirilor lui de normă din ultimele trei luni un spor de 98 la sută.

Daia Constantin a realizat 6400 minute de lucru față de 1920 planificate, adică un spor de 60 la sută față de media depășirilor lui de normă din ultimele trei luni.

La Breja Ion depășirea de normă întrece media de 90 la sută pe care a avut-o în ultimele trei luni cu 20 la sută.

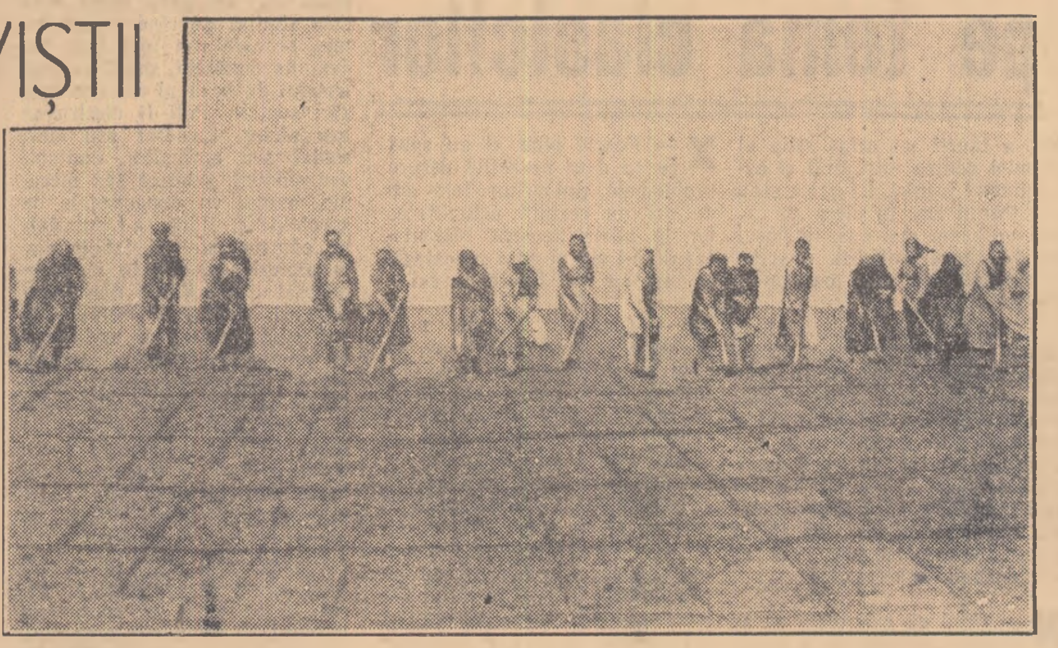
Un succes la fel de însemnat a obținut și Caralis Tănasis. (Datorită specificului reperelor pe care le execută încă nu s-au putut calcula precis rezultatele muncii lui).

Prin urmare așteptările brigăzii și ale întregului colectiv al uzinelor „Matyas Rakosi" au fost confirmate. Și acestea sînt abia primele dovezi.

„Prin urmare aceeași piesă, de aceeași calitate se poate lucra într-un timp mai scurt..." Se pare că acestea erau gîndurile lui Daia Constantin în clipa în care a fost fotografiat.

COLECTIVIȘTII la însămînțat porumb

Membrii brigăzii a III-a din gospodăria colectivă din Șag, însămînțează porumb hibrid în pătrat.

O dimineață caldă de aprilie. Pe cîmp, verdele lanurilor de grîu și orz se îmbină cu cenușiul brazdelor proaspăt întoarse. Zeci și zeci de oameni au ieșit la cîmp. Lăsînd în urmă nori de praf, un rutier aleargă pe un drumeag. De el sînt legate două căruțe pline cu bărbați și femei. Aceștia-s colectiviștii din Șag-Timișoara. Au plecat la cîmp cu sape și cu obișnuitele lor coșuri în care își duc mîncarea.

Rutierul trece pe lîngă un lan de grîu. Pe holda aceasta din care Ana Spanier cu fata ei culeg resturile cocenilor de porumb, colectiviștii au împrăștiat îngrășăminte chimice. Printre firișoarele verzi de grîu, întîlnești grăuncioare mici, albe, urmele îngrășămintelor. Grîul n-a apucat să fie grăpat. Nici nu se pune problema deocamdată. Ar însemna să fie distruse multe plante, așa că lucrarea va fi făcută peste cîteva zile cînd grîul se va mai întări.

Colectiviștii au ajuns la locul de muncă. Un cîmp imens, neted. Pămîntul a fost arat adînc. Inghețul și desghețul din timpul iernii și-au spus cuvîntul. In locul brazdelor mari, răsturnate în toamnă, acum se găsește numai o țărînă mărunțită, ce alunecă ușor printre degete.

Privind terenul, apare ca o foaie de caiet cu pătrățele, bineînțeles de mii de ori mai mare decît foaia unui caiet obișnuit de matematici. Dintr-un capăt la altul, terenul e marcat în pătrate cu latura de 80 cm.

Patru oameni fac marcarea terenului în lung și în lat. Ioan Keller și Iosif Matz lucrează cu un marcator, iar Iosif Roth și Aurel Bodea conduc cel de al doilea marcator. In cîteva ore ei au și marcat peste 9 ha. Randamentul e aproape dublu față de cel pe care l-au avut aceste marcatoare anul trecut. Randamentul a crescut printr-o mică „inovație" adusă de brigadierul Iosif Feistamel. Iată în ce constă „inovația": bara de lemn pe care sînt prinși cei 4 dinți a fost prelungită la ambele capete, cu cîte un leaț, care au cîte un dinte suplimentar. La ducere și la întoarcere, dintele suplimentar merge întotdeauna pe urma ultimului dinte. Prin aceasta colectiviștii marchează la o tură dus și întors, două rînduri în plus. La dinții propriuziși, de asemenea au fost aduse îmbunătățiri. Pe dinți s-au fixat niște bucăți de tablă mai groasă. aceștia avînd acum forma unui mic brăzdar. In felul acesta, urmele marcatorului se cunosc mai bine decît anul trecut.

Terenul este însămînțat, postată cu postată. Colectiviștii din brigada III-a dau zor cu semănatul. Pentru ca lucrul să meargă mai repede, pe cîte un rînd merg doi oameni: unul face cuibul cu sapa, iar altul pune în el boabele de porumb.

Toți colectiviștii lucrează bine. Ai impresia că între ei există o întrecere născută din dorința tuturor de a însămînța cît mai repede porumbul, mai ales că brigada însămînțează 20 ha. cu porumb hibrid, sămînță produsă anul trecut în gospodăria colectivă. La un capăt al tarlalei, Ernst Welsc, Peter Peltzer și Matei Bauer, însămînțează porumb cu mașina în rînduri drepte. Ei lucrează destul de repede. Intr-o zi au însămînțat 4,81 ha. de porumb cu o mașină cu două rînduri. După însămînțarea porumbului se face grăpatul terenului.

Din cînd în cînd, în mijlocul colectiviștilor poate fi văzut brigadierul Feistamel și inginera Maria Suba, care îndrumă pe colectiviști să respecte regulile agrotehnice.

Corespondent
V. GHIDARCEA

Vești din organizațiile U.T.M.

Un început bun

Nu-i ușor să întocmești un program de activitate variat și interesant. Vă spun din proprie experiență. Am stat noi, membrii comitetului U.T.M. de la baza U.C.I. Botoșani, ne-am socotit și am întocmit un program de muncă cu totul altfel decît pînă acum. In afară de problemele de producție, noi am dat atenție și altor lucruri, poate mai mărunte la prima vedere, dar care merg pe linia activizării fiecărui utemist, pe linia unei activități multilaterale.

Propunerea de a se face recenzii asupra cărților citite și filmelor vizionate a fost primită cu bucurie. Tov. Ethel Berman s-a angajat să prezinte recenzia romanului „Mama" de M. Gorki, iar Lucia Jugănaru să facă recenzia unui film sovietic.

Am inițiat, de asemenea, o acțiune: „Să ne cunoaștem orașul". In cadrul acestei acțiuni vom face vizite la întreprinderile din oraș, vom vizita Casa Copilului și vom face excursii în jurul orașului. Am ținut și o adunare tematică în legătură cu eliberarea orașului nostru de către Armata Sovietică. S-au povestit lucruri interesante, amănunte deosebit de semnificative, care au avut darul să sublinieze minunatele trăsături ale oamenilor sovietici.

Și acum încă un lucru. Planul acesta noi l-am discutat și cu utemiștii. Mulți dintre ei au făcut propuneri care l-au întregit. Lucia Jugănaru, de exemplu, a propus redactarea unei gazete satirice, care de curînd a și apărut.

Toate aceste acțiuni, aparent neînsemnate, sînt la primii pași, poate timizi încă, dar care vor duce spre o întărire a muncii de organizație.

Corespondent
R. HAISIC

Așa a luat ființă brigada artistică de agitație

...„Să facem și noi o brigadă artistică de agitație" — au cerut în cadrul unei adunări generale de alegeri mai mulți utemiști de la rafinăria nr. 9 din Orașul Stalin.

„Să ne ocupăm de alcătuirea brigăzii — a hotărît într-o ședință a sa comitetul U.T.M. Avem tineri entuziaști, cunoaștem cîte ceva din experiența altor brigăzi, nu ne rămîne decît să trecem la fapte".

„Cine să facă parte din brigadă?" s-au întrebat mai mulți membri ai comitetului.

„In primul rînd noi" — l-a însuflețit Ștefan Balint, secretarul comitetului. După aceea, vor veni cu siguranță și alții".

Mult s-a discutat în legătură cu programul brigăzii. In cele din urmă s-a hotărît să se ceară sprijinul și tovarășului Gheorghe Dumitrescu, secretarul comitetului sindical, și al altor tovarăși.

Nu după mult timp cei 16 membri ai brigăzii artistice de agitație și-au anunțat primul lor program. La început au fost prezentate cîteva aspecte din munca plină de elan a tinerilor din rafinărie. Dar brigada și-a îndreptat atenția îndeosebi împotriva lipsurilor. Intr-un dialog interpretat de Ștefan Balint și Toma Cratița, s-a arătat că utemista Larisa Agafia, funcționară la serviciul contabilității, împletea pulovere în timpul orelor de producție. A fost criticat de asemenea și tovarășul Preda, intendent la serviciul administrativ, care în timp ce muncitorii așteptau să primească banii pentru compensație, el sta la restaurant și se „cinstea" fără grijă.

Un alt membru al brigăzii a satirizat obiceiul tovarășei Claudia State de a întîrzia cu regularitate de la lucru. Apoi, alte două membre ale brigăzii au adus la cunoștință spectatorilor că felcerele Radu Tereza și Georgeta Cojocaru pleacă seara de la infirmerie cu două ore mai devreme și că tot din „grija" lor la punctele sanitare din secții lipsesc medicamentele necesare.

Primul program prezentat de brigada artistică de agitație abia formată a fost răsplătit de spectatori cu vii aplauze.

La revedere, dragi prieteni!

Plecarea din țara noastră a delegației Comsomolului

Marți dimineață a părăsit Capitala delegația Comsomolului, care a vizitat țara noastră la invitația C.C. al U.T.M. La plecare oaspeții sovietici au fost conduși de membri ai C. C. al U.T.M., activiști, tineri muncitori, elevi și studenți din București.

Inainte de plecare, conducătorul delegației, tovarășul A. Aksionov, a făcut următoarea declarație unui redactor al ziarului nostru:

„Delegația U.T.C.L. a vizitat timp de trei săptămîni minunata dumneavoastră țară. Noi am vizitat orașe și sate, întreprinderi industriale, șantiere, instituții școlare, ne-am întîlnit cu numeroși tineri. Aceste întîlniri au lăsat asupra noastră impresii de neuitat. Inimile noastre sînt pline de un sentiment de profundă recunoștință față de tineretul romîn pentru primirea caldă, prietenească pe care ne-a făcut-o în timpul vizitei în Republica Populară Romînă.

Plecînd spre patrie, transmitem un salut comsomolist și urăm gloriosului tineret romîn și avangardei sale de luptă — Uniunea Tineretului Muncitor — succese deosebite în construirea socialismului.

Să se întărească și să înflorească prietenia veșnică și de nezdruncinat dintre tineretul sovietic și cel romîn.

La revedere, dragi prieteni!

Să ne revedem cît mai curînd la Festivalul de la Moscova".

Vizitele oaspeților iugoslavi

Marți dimineața, membrii delegației muncitorilor din metalurgie din R.P.F. Iugoslavia, în frunte cu Janko Rudolf, și-au petrecut mai multe ore în mijlocul muncitorilor de la fabrica „Electromagnetica" din București.

Tot în cursul dimineții, oaspeții iugoslavi au făcut o vizită la Ministerul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini.

In cursul după amiezii, membrii delegației Federației muncitorilor din metalurgie din R.P.F. Iugoslavia au vizitat Muzeul de Istorie a Partidului.

Oaspeții străini au vizitat apoi Muzeul satului din marele parc de cultură și odihnă al Capitalei.

(Agerpres)

Oficiul Național de Turism comunică...

Spre Kiev, Moscova de 1 MAI...

In această dimineață părăsește Capitala plecînd cu trenul spre U.R.S.S., pe itinerarul Kiev-Moscova, primul grup de turiști romîni din acest an alcătuit din 30 persoane.

Turiștii vor rămîne 2 zile la Kiev unde vor vizita orașul, monumentele istorice și arhitectura din secolele XI-XX, Muzeul de stat al artei ucrainene și altele, după care vor pleca spre Moscova unde vor sta cinci zile.

La Moscova turiștii vor vizita Kremlinul, monumentele și obiectele sale de artă, galeriile de Stat Tretiacov, metroul, universitatea de stat „Lomonosov" etc. și vor lua parte la demonstrația cu prilejul zilei de 1 Mai. Din grup fac parte 15 muncitori și tehnicieni de la fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală.

Urma alege

Nici nu s-a topit bine zăpada și colectiviștii din comuna Roseți, raionul Călărași, au început să discute cu tînărul Ion Boicea, inginerul gospodăriei, despre începerea aratului și însămînțatului.

De dragul acestora, inginerul a cutreierat zilnic tarlalele întinse ale gospodăriei și a cercetat cu atenție fiecare tarla. Intr-una din primele zile ale acestei luni, inginerul și președinta gospodăriei s-au întors de la cîmp mînînd caii la trap.

— Ei, ce se aude? au întrebat nerăbdători colectiviștii.

— Putem începe însămînțările — le-a spus inginerul cu emoție în glas.

A doua zi, nici nu se luminase bine de ziuă și grupuri de colectiviști tineri și vîrstnici au început să se reverse de pe ulițele satului spre sediul gospodăriei colective. Tinerii din brigada de cîmp condusă de utemistul Ion Coleașu au fost primii. In cîteva minute s-au făcut pregătirile.

— Să ne grăbim. Tractoriștii ne-au luat-o înainte — strigă Ion Coleașu, să fie auzit de tot convoiul.

Brigada tinerilor a fost prima care a ajuns la cîmp.

— Trebuie să muncim cu spor și să facem lucrări de calitate. Nu uitați nici o clipă că sîntem în întrecere cu celelalte brigăzi — le-a spus brigadierul, privindu-i pe rînd pentru a se convinge încă o dată că fiecare este la locul său. Semănătorile trase de cai au pornit de-a lungul brazdelor. Pămîntul, flămînd, înghițea cu poftă sacii de sămînță deșertați în cutia semănătoarei.

Cînd au început să sosească celelalte brigăzi la cîmp, brigada celor tineri însămînțase primul hectar.

— Ne-ați luat-o înainte, flăcăilor. Nu-i nimic, de-abia sîntem la început — i-a asigurat brigadierul Costea Cotitu, cel care chemase la întrecere toate brigăzile.

— Urma alege, nea Costache — i-a răspuns Coleașu liniștit, cu privirea mereu la semănătorii care ajunseseră la celălalt capăt și tocmai întorceau.

Semănătorile au funcționat toată ziua, fără întrerupere. Utemistul Stan Ghinea, care răspunde în cadrul brigăzii de buna funcționare a semănătorilor, era mîndru.

— Se vede că am făcut reparații de calitate! se fudulea el, ori de cîte ori venea vorba de semănători.

Soarele a început să coboare alene după deal. Incepuse să se înnopteze. Tinerii s-au adunat cu toții la capătul tarlalei, unde-i aștepta brigadierul.

— Am realizat viteza de lucru pe ziua de azi? se interesă Moise Vlădăreanu.

— De realizat am realizat-o. N-am depășit-o însă cu nimic — îi răspunse brigadierul, îngîndurat. Mîine trebuie să însămînțăm mai mult — le spuse Victor Badea flăcăilor.

— Eu zic să pregătim totul din astă seară. Mîine ne sculăm în zori, prindem caii la căruțe și pornim — propuse brigadierul.

Așa au și făcut. A doua zi au cîștigat aproape o oră, avînd făcute pregătirile de cu seară. Munca a început cu și mai multă însuflețire. Fiecare știa precis pentru ce muncește. Chemarea lansată de brigada I-a prevede sporirea recoltelor la hectar cu 100 kg. la grîu, cu 200 kg. la floarea-soarelui, cu 500 kg. la orz și cu 1500 kg la porumb boabe față de planul gospodăriei. Sporirea recoltei la hectar depinde în mare măsură de felul cum se fac însămînțările.

Tinerii munceau cu tragere de inimă. Pînă să înnopteze, mai erau vreo două ore. Cînd semănătorile au oprit la capătul tarlalei, ca să fie umplute din nou, brigadierul i-a întîmpinat cu un zîmbet de triumf pe buze:

— Să vă dau o veste bună: am realizat viteza de lucru. Pînă diseară mai putem face mult — le-a spus el, voios.

Marin Găinușe și-a trîntit căciula de pămînt cu bucurie, apoi a îndemnat caii să pornească mai departe.

Pînă seara s-au mai însămînțat încă două hectare. Prima brigadă care a reușit să depășească viteza zilnică de lucru a fost brigada tineretului.

— Văd că ne-ați luat-o înainte. Cum ați făcut? au început să-i iscodească colectiviștii din celelalte brigăzi.

Tinerii le-au destăinuit cu plăcere „secretul" lor. Pilda brigăzii de tineret a fost urmată și de celelalte brigăzi de cîmp.

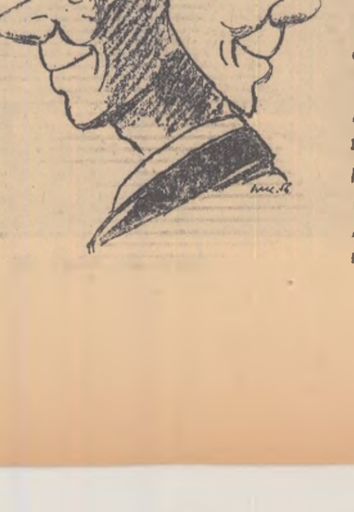
Seara socotitorul așteaptă cu nerăbdare brigăzile de la cîmp. De fiecare dată, în registrul de evidență al lucrărilor de cîmp se adaugă cifre noi, care grăiesc despre hărnicia colectiviștilor. Rubrica „însămînțări de primăvară" arată că, pînă în momentul de față, au fost însămînțate peste 200 ha. cu mazăre, orz, ovăz și floarea soarelui. La rubrica „întreținerea culturilor" a fost trecută o nouă cifră, care arată că au fost grăpate 170 ha. cu grîu de toamnă.

La toate aceste munci tineretul este în frunte.

ANA CARANFIL
corespondenta „Scînteii tineretului" pentru regiunea București

Cu obiectivul fotografic și cu penița de caricaturist

Colectivul uzinelor „Semănătoarea" din Capitală a încheiat primul trimestru din acest an cu o depășire a planului de 18 la sută. Același colectiv s-a angajat ca în cinstea zilei de 1 Mai să realizeze peste plan 10 secerători-legători, 10 cositori cu tracțiune și 4.000 tone piese de schimb.

Siguranța cu care omul așteaptă ziua după noapte și noaptea după zi — aceeași siguranță o au și muncitorii acestei întreprinderi, tineri și vîrstnici, că angajamentul lor va fi împlinit. Implinit, încă e puțin zis: ne aflăm la jumătatea drumului și din angajament s-a realizat deja peste 75 la sută.

Faceți acum cunoștință cu tînărul Constantin Teodorescu, șeful secției ajustaj, secția tineretului (fotografia nr. 1). S-a trezit de dimineață, a făcut un duș zdravăn și, cînd să iasă pe ușă, soția îl întîmpină zîmbind:

— E abia ora 5, Constantine!

— Asta-i și cu tine... Nu vezi ce mai dogorește soarele?

Oricare cunoscut l-ar fi întîlnit la ora aceea pe stradă, l-ar fi întrebat firește: „Incotro?" Singur portarul, bătrînul portar Cazacu, a răspuns la salutul tînărului „'Mneața bună, tovarășe Teodorescu". Cunoștea acest obicei al tînărului și de aceea acum, chiar dacă venise mult prea de dimineață față de alte zile, faptul nu l-a mirat.

Tînărul Constantin s-a dus în secție, a revizuit cu privirea locurile de muncă și îmbrăcînd halatul a ieșit din nou în curte, dornic să mai cerceteze încă odată semănătorile proaspăt ieșite din fabricație.

Iată însă că a sosit între timp și tînărul montor Dumitru Andrei. Ei se sfătuiesc acum din nou asupra angajamentului luat în cinstea zilei de 1 Mai. Secția tineretului, fruntașă pe raion, și-a luat cel mai îndrăzneț angajament pe uzină. Tinerii s-au angajat să execute piesele ce revin secției din angajamentul uzinei, cu 10 zile mai devreme. Iar după toate calculele tînărului șef de secție, angajamentul va fi realizat înainte.

Dacă în ședință, cînd s-au luat angajamentele în cinstea lui 1 Mai, tînărul strungar Traian Nicolae, recunoscut de colectivul secției de strungărie ca unul dintre cei mai buni strungari, nu l-ar fi chemat la întrecere pe utemistul Dumitru Cojocaru, fără îndoială că oamenii ar fi spus: uite, lui Traian îi e teamă de Dumitru. Teamă, oricum, n-are el, Nicolae, de Dumitru. Dar ca un făcut, de fiecare dată în întrecere, acesta din urmă e cu neputință de ajuns. Nicolae s-a angajat să facă 8 console peste plan pînă la 1 Mai. Auzind angajamentul prietenului său, Cojocaru s-a angajat să facă 10 console peste plan. Firește că atunci Traian s-a ridicat și s-a angajat să facă și el tot 10 console. Rezultatul? Nu știm cum va fi pînă la 1 Mai, dar în prezent utemistul Dumitru Cojocaru a realizat din cele 10 console 8, iar Traian Nicolae 6.

★

Ei, dar la uzinele „Semănătoarea", pe lîngă tinerii entuziaști, mai sînt și un soi de tineri, în genul lui Marinică. Are Dumitru Coman, turnător, 22 de ani. Veți spune: ce tînăr și ce plin de visuri trebuie să fie! Ași! Cînd vine la lucru la oră fixă e un miracol. 5—6 zile pe lună nu vine de loc. Iar cînd vine, o mare parte din timp îl irosește umblînd din secție în secție. Deunăzi, în plin zor de lucru, ședea așa, picior peste picior, pe o secerătoare-legătoare și fuma nestingherit. De eforturile tinerilor din brigadă pentru realizarea angajamentelor n-are habar. El — cică — e... fotbalist.

Să pătrundem acum în secția a III-a montaj. Maistrul secției, Puiu Meldic, are o privire gravă. Aici, de fiecare dată, după ora 12, mai mulți tineri, printre care Romulus Corneanu și Constantin Stănescu, nu mai au de lucru. Firește, atunci tinerii merg la maistrul Meldic. Acesta, însă le răspunde grav: „Ați lucrat destul. Ajunge pentru azi!" Asta nu pentru că n-ar fi de lucru, dar pentru că maistrul Meldic are favoriții lui, cărora le dă comenzi berechet, peste puterile lor. In încheiere se cade să facem o precizare: în secția a III-a montaj există doi maiștri cu numele de Meldic — Puiu și Wili — bineînțeles frați. Deși ei sînt oameni bine calificați, cu merite incontestabile în producție, să nu vi se pară un mister dacă vizitînd vreodată secția nu-i veți găsi pe amîndoi. Nu, pentru că ei se aranjează atît de bine, încît atunci cînd Wili Meldic bea cafeaua cu lapte acasă, prezența în secție a lui Puiu Meldic e de ajuns spre a se înțelege că amîndoi frații sînt la datorie.

De aceea, pe cei amintiți în ultima parte a fotoreportajului nostru nu i-am putut găsi spre a-i fotografia.

Aceasta nu înseamnă că chipul lor nu va apare în paginile gazetei.

Dimpotrivă.

Dialoguri pe tema clasicilor

Credem că nu e exagerat dacă spunem că sînt puțini acei care pridideșc să citească toate traducerile din literatura universală ce apar la noi și, în special, traducerile din marii clasici. In colecția „Clasicii literaturii universale" a E.S.P.L.A., în seriile de „Opere", tipărite de Editura „Cartea Rusă", au apărut în ultimul timp, de pildă, „Opere" de N. V. Gogol, vol. XII; „Peripețiile bravului soldat Svejk în războiul mondial" de Iaroslav Hasek, „Opere"-proza de Heinrich Heine, „Opere" de Walt Whitman, „Opere", vol. V, de I. S. Turgheniev etc., fără a mai aminti zeci de alte titluri cuprinzînd creații clasice nepieritoare de la Homer la Tolstoi, de la Shakespeare la Balzac.

Prețuirea de care se bucură clasicii în țara noastră, rolul important rezervat lor în cadrul acțiunii largi de culturalizare, ne pot fi ilustrate și de faptul că numai între anii 1949—1954 au fost tipărite cărți din literatura clasică universală într-un tiraj de 3.319.000 exemplare, ca să nu mai vorbim de excelentele condiții grafice și de redactare în care apar acestea.

Publicăm mai jos un material despre unele probleme la ordinea zilei privind importanța cunoașterii operei clasicilor literaturii universale de către tineret.

X — Zău că nu te înțeleg. Te extaziezi în fața clasicilor, nu găsești termeni de comparație mai buni decît cei oferiți de operele lor; în loc să te distrezi mai mult, îți petreci ore dintre cele mai frumoase cu fel de fel de cărți vechi. Hai, sînt de acord să citești cele mai noi lucrări în legătură directă cu meseria ta, să citești despre marile descoperiri ale prezentului — energia atomică, de pildă — și, uneori, cîte un roman. Dar ce te pasionează atît de mult la acești scriitori ai trecutului?

Y — Ascultîndu-te, încerc involuntar sentimentul de compătimire pe care-l am față de acei tineri îndrăzneți și descurcăreți în treburile vieții de zi cu zi care vorbesc cu dispreț despre ceea ce numesc ei „teorie" și „filozofie". Ei rîd de pasiunea pentru studiu, pentru literatură ca de ceva ce nu poate asigura satisfacții capabile să concureze cu acelea oferite de sport, distracții, lectura revistelor umoristice etc. Dar rîsul lor dovedește că ei neagă valori pe care nici nu le cunosc, resping un ajutor care le-ar putea fi de mare preț. Clasicii, socotesc, sînt mai necesari tinerilor decît altora. Ei pot adăuga acelor calități ale tinereții ca avîntul, generozitatea, ceva din cunoașterea vieții și oamenilor care le lipsește atît de mult celor tineri. Clasicii ne mai dau un lucru care nu poate fi prețuit îndeajuns; ei ne obișnuiesc să ne apropiem cu respect și venerație de acele domenii superioare ale activității omenești: gîndirea, știința, arta, ne învață treptat să ne simțim în apropierea lor ca la noi acasă și să le folosim pentru mersul nostru înainte.

Poate vei socoti că fac o legătură mecanică dar sînt sigur că, cu cît vor citi tinerii mai multă literatură bună, cu cît clasicii vor căpăta o mai mare răspîndire în rîndul tineretului, cu atît va scădea numărul tinerilor care au atitudini morale ușuratece, chiar huliganice.

X — Bine, dar nu văd de ce e nevoie în opera de educare morală a tinerei generații, pentru înfăptuirea căreia avem la îndemînă destule mijloace, de aceste hîrțoage prăfuite, care au fost poate actuale, cîndva, cu zeci de ani în urmă.

Y — Iartă-mă, nu-mi pot stăpîni un zîmbet auzindu-te spunînd: „hîrțoage prăfuite" sau „scriitori ai trecutului". Nu înțelegi că îți furi singur căciula? Doar nu este un secret că ceea ce caracterizează operele clasicilor literaturii universale este tocmai faptul de a fi rezistat admirabil intemperiilor inerente trecerii atîtor ani, de a fi triumfat asupra celei mai mari primejdii care-i pîndește pe creatori și creațiile lor: uitarea.

N-am nevoie decît de cîteva exemple, lesne la îndemînă, ca să-ți dovedesc că clasicii nu s-au învechit, că sînt uneori surprinzători de actuali. Iată-l, de pildă, pe Saltîcov-Scedrin. Gîndește-te, oare nu mai există și azi în anumite țări din apus guvernatori care au în loc de cap „o flașnetuță" ce repetă la nesfîrșit aceleași brașoave propagandistice-tip, politicieni care, deși trăiesc dincolo de ocean, cer, asemenea eroului șcedrinian, să fie acoperită „America" pe care cineva a descoperit-o undeva fără aprobarea lor? Ei refuză, de exemplu, să recunoască că existența unor mari state libere — cum e China populară — în care poporul își conduce propriile-i destine. Am văzut de asemenea de curînd o piesă a scriitorului sovietic A. Ștein: „O chestiune personală" și, fără să vreau, mi-am adus aminte de Shakespeare. Lovind în mîrșavul Iago din „Othello", marele Will a făurit un uriaș stîlp al infamiei pentru intriganți și calomniatori josnici. La acest stîlp este țintuit azi, în piesa de care-ți vorbeam mai sus, ticălosul șef de cadre Poludin, dușman al comuniștilor și al oamenilor cinstiți.

Nu uita că un clasic al literaturii antice ca Aristofan stă cu cinste alături de toți marii scriitori ai lumii, din orice vreme, prin aceea că a înțeles atît de bine care este una din cele mai arzătoare dorinți ale noroadelor, scriind piesa „Pacea". Nu, să nu-i mai acuzi niciodată pe clasici de neactualitate. Ai să te căiești pentru aceasta cînd ai să-i cunoști îndeaproape.

X — Cred că exagerezi cu această „actualitate a clasicilor". Mai ales că, pe cît știu, clasicii au scris întotdeauna despre realitățile epocii în care au trăit, despre ceea ce era actual în vremea lor.

Y — Tocmai de aceea sînt clasicii prieteni buni ai cititorilor din toate timpurile, ai întregii omeniri, pentru că au fost în primul rînd, copii devotați ai vremurilor lor, ai patriilor lor, ai popoarelor lor, fiindcă — cu forța excepțională a talentului lor — au înțeles în linii mari nevoile acestora. Vitalitatea operei lui Dante se datorește faptului că poetul a fost întîi de toate un om al timpului său, a luptat pentru fericirea poporului florentin pe care l-a iubit, a zugrăvit în „comedia" sa, a cărei acțiune se petrece pe alte sfere, cele mai pămîntene patimi și cele mai aprige lupte politice al căror protagonist a fost chiar el.

Rupîndu-se de vremurile lor și de problemele acestora, clasicii s-ar fi situat „în aer" nu numai pentru timpul lor, dar pentru vecie. Aceasta n-au făcut-o. Iar cei care s-au încumetat, cei care au scris fel de fel de idile pastorale pentru uzul și bucuria „pură" a saloanelor literare, cei care și-au astupat ochii și urechile în fața iureșului vieții adevărate, au pierit pentru literatură, nu sînt clasici și nici nu suferă comparație cu aceștia. Chiar atunci cînd Voltaire sau Swift sau alții au îmbrăcat unele piese și romane în haina antichității sau a exotismului, ei au zugrăvit de fapt tot realități sociale și moravuri din timpurile lor.

X — Am impresia că atribui operelor acestor scriitori o însemnătate și o forță de acțiune cu care nici ei înșiși n-ar fi fost de acord.

Y — Nu cred. Lucrurile stau tocmai pe dos. Ții minte... „E ușor a scrie versuri / Cînd nimic nu ai a spune". Aceste cuvinte ale marelui Eminescu pot fi puse ca motto pe cele mai de seamă opere ale clasicilor. Fiecare din ei era convins că cuvintele lui nu zboară în vînt, că ceea ce scrie lovește în putreziciune și ajută la afirmarea și victoria adevărului. Mark Twain n-a scris niciodată ca să distreze după un prînz copios pe burtăverzii nesimțiți, ci ca să demaște înaintea poporului adevărata față a „democrației dolarului" și trebuie să recunoaștem că și-a bătut joc destul de bine de falsa libertate americană ca și de conservatorismul englez în „Cum am candidat la postul de guvernator", „Un yankeu la curtea regelui Arthur" și alte povestiri. Olimpicul Goethe nu s-a jenat să recunoască într-unul din capitolele din „Faust" utilitatea socială a operei de artă, iar despre „Poezie și adevăr" a scris în prefață că a scris-o în scopul de a-și expune concepția materialistă despre influențele complexe care determină formarea caracterului omului.

X — Foarte bine, ei au spus ce au avut pe suflet despre problemele timpurilor lor; dar de aci nu rezultă actualitatea lor în zilele noastre, necesitatea de a-i citi și de a ne extazia în fața lor noi, tinerii de azi.

Y — Oamenii aceștia n-au scris pur și simplu ce au avut pe suflet, ci au scris înainte de toate pentru om, fiindcă omul se află totdeauna în centrul atenției, în sufletul ca și în mințile lor. Dragostea și mîndria pentru om, ca și dorința de a-l apăra și de a-l ajuta să progreseze se leagă indestructibil de clasicii literaturii din toate timpurile. Să-ți repet cuvintele doctorului Astrov al lui Cehov: „La om, totul trebuie să fie frumos: și fața și îmbrăcămintea și sufletul și gîndurile..." Sau să-ți amintesc de Dickens care, deși a rîs îngăduitor de tabieturile burghezilor englezi în „Documentele postume ale clubului Picwick", clocotește de dreaptă pasiune cînd ia apărarea celor batjocoriți de societatea nedreaptă: Oliver Twist, David Copperfield.

X — Acum ai făcut din clasicii tăi niște campioni filantropici. N-ai să mă poți înduioșa într-atît încît să-i citesc, cu asemenea argumente.

Y — Răbdare. N-am terminat doar. Cred că supremul principiu estetic al clasicilor e legat tot de dragostea pentru om. Amintește-ți „Arta poetică" a lui Beniuc: „Căci e dat ca omului să-i placă / Tot ce-i face traiul mai frumos".

Eroii lui Pușkin și Byron, Herman din „Dama de pică" și Childe Harold, de pildă, au uneori ceva diabolic, dar sînt totuși legați de tărîmul vieții omenești; cele mai frumoase pagini din aceste opere sînt cele închinate dragostei, cîntecului, bucuriei de a trăi din plin, iar zeii și semizeii lui Homer cunosc pasiunile și bucuriile vieții de toate zilele, cel puțin tot atît ca și simplii muritori. Nu există frumusețe a operelor clasice ruptă, străină de om. Scriitorul Emil Ludwig nu face o simplă glumă cînd spune că dumnezeu s-a răzbunat pe Balzac orbindu-l, tocmai fiindcă acesta din urmă a creat vreo două mii de oameni care trăiesc cu nimic mai puțin intens decît cei presupuși a fi făuriți de tatăl ceresc. De altfel, această pătrundere profundă și multilaterală în sufletul uman, așa cum se înfățișa el în epoca dată, în complicata țesătură a relațiilor economice, sociale, politice, talentul cu care au redat clasicii viața omenească a vremii lor, aci trebuie căutat secretul veșnicei lor actualități.

X — Mi-ai demonstrat tot felul de lucruri, mi-ai arătat că e bine și frumos să-i cunoști pe clasici. Dar dat fiind că eu nu am prea mult timp și că citirea lor nu constituie, ca să spun așa, un articol de primă necesitate, cred că m-aș putea lipsi de aprofundarea clasicilor.

Y — Încăpățînarea ta îmi aduce aminte de o întreagă categorie de tineri care abia de curînd au luat contact, superficial desigur, cu cultura. Cînd îi întreb „ce mai citești"?, aproape fiecare din ei se simte obligat să-mi răspundă cam în genul acesta: „Te rog nu mă confunda, eu nu citesc, eu scriu!". Cred că mulți tineri romantici, care se îndrăgostesc de literatură de la prima poezie citită în cartea de școală, și-ar economisi forțele și timpul dacă, citindu-i pe clasici, ar înțelege ce e adevărata literatură și ar renunța să mai scrie ei înșiși nenumărate încercări versificate anoste, lipsite de orice urmă de fior poetic. Iar cei care au într-adevăr talent, și-ar scurta enorm drumul spre măiestria literară dacă și-ar compara mai des lucrările lor cu cele ale clasicilor, dacă ar căuta să învețe mai mult de la aceștia, în loc să-și sugă, ca urșii iarna, unghiile bănuite a înmagazina talent și inspirație în cantitate infinită. Indiferent dacă ai veleități literare sau nu, trebuie să înțelegi că avem nevoie de clasici, nu ne putem lipsi de ei. Ei ne ajută în lupta noastră. Gogol și Tolstoi, Hugo și Heinrich Mann, Dreiser și Nemcova, Verga și Mikszath ne învață să-i urîm pe ticăloși, să-i iubim pe oamenii adevărați și să luptăm pentru victoria lor. Ei ne ajută să pricepem omul care este studiat de cînd există lumea și care n-a fost încă îndeajuns cunoscut, omul — materialul de bază al marilor așezări sociale. Poți fi electrician sau pictor, turnător sau elev, soldat sau agricultor, contabil sau chimist, arhitect sau mecanic, numai cu cunoștințele de specialitate, fără a-i cunoaște pe oameni, nu vei izbuti nici în profesia ta, nici în viață în general. „Învechitul" Ben Johnsohn și „prăfuitul" Schiller te vor învăța, unul pînă unde poate merge meschinăria umană, celălalt pînă unde ajunge spiritul de sacrificiu al omului nobil și te vor ajuta să-i înțelegi pe semenii tăi, să ți-i apropii și să-i chemi alături de tine la marea luptă pentru pace și libertate pe întregul pămînt. Nu întîrzia, de aceea, să le ceri ajutorul.

Clasicii sînt atît de actuali încît, oricît de exagerat ar părea, ei ne ajută să cuprindem trecutul, să schimbăm prezentul, să pregătim viitorul. Există o întrebare care constituie o minunată cheie pentru lămurirea popoarelor despre esența orînduirilor sociale în care trăiesc. Dacă fiecare om al muncii din țările capitaliste ar cunoaște poezia lui Nekrasov: „Cui i-e bine-n Rusia", și ar medita profund asupra semnificației ei actuale, ar recunoaște că astăzi, în țara care se numea Rusia, în Uniunea Sovietică, îi e bine întregului popor și ar vedea în același timp cine sînt cei cărora le e bine în țara lui, adică marii financiari și capitaliștii. Dus mai departe, acest raționament l-ar purta la concluzii interesante și mobilizatoare.

Clasicii sînt aliații noștri și trebuie să-i studiem mereu. O spunea Lenin: „Fără înțelegerea limpede a faptului că numai prin cunoașterea precisă a culturii create de întreaga dezvoltare a omenirii, numai prin prelucrarea ei se poate construi o cultură proletară, fără această înțelegere nu vom putea îndeplini sarcina aceasta".

X — Mi se pare că îi idealizezi puțin pe clasicii tăi. Doar n-ai vrea să-i scoți acum pe toți, din cele mai străvechi timpuri, drept niște adepți ai celor mai înaintate idei sociale ale zilelor noastre?

Y — Departe de mine această intenție. Fiecare din ei a avut mărginirea lui determinată de condițiile istorice și sociale în care a trăit și creat. Alții ca: Dostoevski, Gogol, Prus, London etc., fiecare într-o anumită perioadă, au fost și tributari unor concepții retrograde, chiar reacționare. Noi valorificăm ceea ce a fost înaintat în opera lor, ceea ce e valabil și azi. Nu întîmplător reacțiunea se agață cu disperare de ceea ce e întunecat în opera unor clasici și, pe această poziție, cu nerușinarea care o caracterizează, ne acuză pe noi că am fi „dușmani ai culturii". Sînt convins însă că istoria, care face un fel de judecată a lui Solomon și asupra culturii, ne va atribui nouă, celor care luptăm pentru viitor, pentru socialism, dreptul de a apăra tradițiile și de a ne intitula continuatorii lor, așa cum înțeleptul împărat a înapoiat copilul mamei sale cele adevărate.

X — Nu te grăbi să crezi că m-ai convins deja. Încă nu mi-am schimbat complect părerile. Ceea ce e sigur, este că mi-ai dat de gîndit.

Y Asta am și urmărit.

MIRCEA ANDREI

In mijlocul unui splendid parc natural, în fosta proprietate a prințului Ghica Comănești, s-a ridicat un frumos spital: spitalul Unificat din Comănești. El deservește pe muncitorii din bazinul carbonifer Comănești și pe muncitorii petroliști și forestieri din regiune. Spitalul are o capacitate de 176 de paturi și cuprinde secțiile interne, chirurgie, pediatrie și o policlinică cu 11 cabinete de consultații. De curînd spitalul a fost dotat cu un punct de transfuzie, deservit de un personal de specialitate. In fotografie: exteriorul spitalului unificat din Comănești.

Pentru tractoriști — condiții de trai satisfăcătoare

Aproape zilnic, tinere cititor, găsești în paginile ziarului nostru diverse informații și materiale care vorbesc despre munca tinerilor tractoriști în campania agricolă de primăvară. Faci în felul acesta cunoștință cu realizările pe care ei le obțin în grăbirea ritmului lucrărilor agricole, pentru a asigura și în anul acesta, primul an al noului cincinal, o recoltă sporită la hectar. Iată că un alt prilej ți se oferă, tinere cititor, de a cunoaște și un alt aspect al vieții tractoriștilor. De data aceasta e vorba de condițiile de trai ale tinerilor tractoriști, pe care trebuie să le asigure conducerile stațiunilor, condiții care au menirea să dea posibilitate celor care lucrează cu tractoarele și mașinile agricole pe ogoarele întinse ale patriei noastre, să se odihnească în condiții omenești.

In cele ce vor urma, vom prezenta cîteva probleme ale condițiilor de trai ale tinerilor tractoriști de la S.M.T. Cefa, raionul Salonta, regiunea Oradea.

L-am rugat pe tovarășul director al stațiunii, Iosif Fazekaș, să ne spună cîteva cuvinte despre asigurarea condițiilor de dormit, de hrană și igienă ale tractoriștilor plecați în campanie. Redăm cele declarate de tovarășul director:

— „Noi am studiat posibilitatea repartizării tractoriștilor în brigăzi în așa fel încît ei să lucreze în comunele de unde sînt. Spre exemplu, tractoriștii brigăzii I-a care lucrează la gospodăria colectivă și întovărășirea agricolă din Sînnicolaul Romîn sînt cu toții din această comună. Astfel ei au locuința aproape. La unele gospodării colective, unde avem în permanență brigăzi de tractoriști, cum ar fi spre exemplu la gospodăriile colective din Mădăraș și Salonta, conducerea gospodăriei a asigurat camere, iar noi celelalte condiții corespunzătoare pentru cazarea tractoriștilor. Unele brigăzi, cum ar fi brigada I, a II-a sau a V-a, au primit vagoane de dormit. Trebuie spus că avem și unele deficiențe. Spre exemplu, nu întotdeauna există în brigăzi curățenia dorită, iar tractoriștii nu respectă regulile de igienă, deși în fiecare brigadă se găsesc lighiane, săpun și altele pentru curățenia corporală. Stațiunea acordă o atenție deosebită felului în care trăiesc tractoriștii. In ceea ce privește asigurarea hranei tractoriștilor, stațiunea s-a aprovizionat cu toate cele necesare din timp. Multe brigăzi au bucătării amenajate cu sprijinul gospodăriilor colective unde se gătește hrană caldă. Credem că avînd aceste condiții de trai, brigăzile noastre de tractoriști pot depune tot efortul posibil pentru ca să încheiem campania de primăvară cu succes".

★

Se obișnuiește ca, mergînd undeva în vizită, să întrebi gazda: „Bucuroși de oaspeți?" Desigur că nu întotdeauna vizitele sînt plăcute, așa cum se pare că vizita noastră la dormitorul tractoriștilor care lucrează la gospodăria agricolă colectivă din Salonta nu prea a fost pe placul pontatorului alimentator Iosif Traler. Se simțea foarte stînjenit în rolul său de gazdă. Incăperea avea un aspect care nu prea însemna nici ordine, nici curățenie. In primul rînd unele paturi n-aveau saltele și de aceea tractoriștii dormeau cîte doi într-un pat. Pentru cei 9 tractoriști care lucrează la gospodăria agricolă colectivă, plus șeful brigăzii și pontatorul alimentator, sînt numai șapte paturi cu saltele, dintre care doar șase au cearșafuri. Aspectul acestor paturi este destul de neplăcut. Unele saltele sînt sparte. Cearșafurile sînt murdare deși se susține că sînt schimbate la o săptămînă o dată. Păturile sînt și ele destul de uzate, se vede cît de colo că n-au mai fost spălate de multă vreme. In această încăpere se mai află o masă pe care domnește dezordinea, apoi cîteva bănci, un cuier, cele necesare pentru spălat și cufere ce stau aruncate de colo pînă colo. Prin încăpere nu s-a măturat de mult. Din cele ce ne relatează tovarășul Iosif Traler rezultă că tractoriștii vin de la cîmp și, fără să se mai spele, se odihnesc așa cum apucă. Venind vorba despre săpun și apă, despre care aflăm că nu se poate plînge nici un tractorist, se constată că ele nu sînt întrebuințate așa cum ar trebui. Făcînd o comparație între cele declarate de către tovarășul director și situația destul de proastă a cazării tractoriștilor de la Salonta, rezultă că măsurile luate de conducerea stațiunii pot fi îmbunătățite și puse în practică. Oare este atît de greu ca cearșafurile să fie spălate regulat și nu la stațiune ci în gospodărie, acolo unde sînt cazați tractoriștii? Oare nu s-au putut lua măsuri, ca cineva din gospodărie să se îngrijească de curățenia dormitorului tractoriștilor? Intrebările ar continua, dar sperăm că numai cele spuse vor face ca tovarășul director însuși să treacă de îndată la luarea acestor măsuri.

Trebuie spus și cîteva cuvinte cu privire la îmbrăcămintea tractoriștilor. E de dorit ca stațiunea să se îngrijească ca fiecare tractorist să aibă salopetă în bună stare. Credem că este necesar ca și organizația de bază U.T.M. în colaborare cu comitetul sindical să ia în discuție felul în care sînt asigurate condițiile de trai pentru tinerii tractoriști. De asemenea, trebuie dusă o muncă educativă mai intensă în rîndul tractoriștilor pentru respectarea regulilor igienice, pentru stabilirea ordinei și curățeniei, condiții indispensabile bunei desfășurări a muncii.

GABRIEL IONESCU
IOSIF POPA

ÎN CIȘMIGIU

Cu scurte intermitențe, primăvara a revărsat în acest timp peste Capitală, zile pline de soare. Cișmigiul s-a primenit în veșmintele sale de sezon, iar chioșcul de răcoritoare și-a deschis... ferestrele. Dar ele sînt prea... înalte, pesemne, pentru cei doi frățiori Paul și Viorel ce au găsit mai accesibil — în drumul lor spre locul cu nisip — izvorul cu apă cristalină și rece.

Foto: G. PETRE

Din cuprinsul Ariciului

Numai DUMINICĂ?

Tejghelele „Aprozarului" din piața 1 Mai nu oferă de obicei surprize cumpărătorilor. Priveliștea este uniformă și — trebuie să spunem — de loc atrăgătoare. Se pare că în privința aceasta se stabilise o tradiție și nimeni nu îndrăznea să-i pună capăt. Dar s-a găsit cineva care și-a luat inima în dinți. Duminică dimineața, consumatorii au fost plăcut surprinși. Priveliștea se schimbase. Tejghelele erau pline de mărfuri ce se întreceau parcă într-un concurs de frumusețe.

Trebuie să recunoaștem că asemenea mărfuri se găseau din abundență. Cartofi la prețul de 1 leu kg., mere 3,90 lei kg., ouă 0,75 lei bucata etc. De asemenea, se găseau ridichi de lună, ceapă verde, salată etc.

Priveai „Aprozarul" din piața 1 Mai și te gîndeai că s-a petrecut o minune. Și totuși, nu era o minune, ci... o expoziție cu vînzare. Asta-i bine! Dar ar fi și mai bine dacă asemenea expoziții — poate, uneori, fără să poarte această denumire — s-ar organiza în fiecare zi. Nu de altceva, dar buna aprovizionare a populației nu trebuie să se facă numai la ocazii sărbătorești.

Incă o observație: cetățenii au sezisat indiferența ce domnește la această unitate față de încercările unor speculanți de a achiziționa cantități de cartofi ce depășesc necesitățile consumului casnic. Buna aprovizionare a populației nu trebuie să se transforme în buna aprovizionare a unor speculanți.

La Straja a venit un nou învățător

Era o zi mohorîtă de toamnă. La sfatul popular din Căpuș, raionul Cluj, se prezentă un tînăr cam de 20 de ani.

— Sînt de la Cluj — spuse el președintelui sfatului — și sînt numit aici învățător.

— Dumneata ești Nicolae Chișu? l-a întrebat președintele. Te-am așteptat, tovarășe. Avem un sătuc fără învățător. Ii spune Straja. Vei merge acolo.

In aceeași zi, tînărul învățător a plecat spre Straja. Drumul l-a străbătut frămîntat de tot felul de gînduri, luptîndu-se cu geamantanul său greu, plin de haine și cărți. Satul, într-adevăr, nu este prea mare. Casele sînt puține la număr și răsfirate pe dealuri. La răspîntie de drumuri învățătorul a întîlnit cîțiva țărani și a intrat în vorbă cu ei.

— Aveți mulți copii la școală? i-a întrebat învățătorul.

— Puțini! a răspuns unul dintre ei. Sînt 10 la număr în patru clase.

— Dar analfabeți?

— Am avut vreo 16. Nu de mult au dat examene aici la școală. Acum am gătat cu neștiința de carte. Unul din țăranii mai tineri s-a apropiat de învățător spunîndu-i:

— Mare bai e tovarășe învățător că nu avem și noi o echipă artistică. Eu sînt secretarul organizației U.T.M. M-am zbătut să închег un cor și o echipă de dansuri, dar n-am reușit. Noi nu prea ne pricepem la învățat cîntece după carte.

Cîteva zile, pînă s-a acomodat vieții satului, Chișu s-a ocupat mai mult de școală. Apoi a fost numit și director al căminului cultural. Seara se întîlnea cu tinerii din sat și discuta cu ei cum să organizeze corul și echipa de dansuri, se interesa cine sînt tinerii care știu să cînte și să danseze.

Organizația U.T.M. a luat inițiativa organizării unei echipe artistice. Utemiștii au fost aceia care au închegat pentru prima oară în viața satului Straja o echipă de teatru, au organizat un cor și o echipă de dansuri.

A trecut de atunci mai mult de un an. Tînăra echipă de teatru a participat anul trecut la concursul căminelor culturale cu piesa „Hîrbul cu leacuri" luînd și premiu. Repertoriul corului numără în prezent 16 cîntece, cele mai multe legate de viața satului. Echipa de dansuri cuprinde pe cei mai buni jucători ai satului, tinerii Vasile Truță, Maria Abrudan, Anastasia Costea și alții. Ei execută cu multă măiestrie opt dansuri, printre care și un dans local: „Mocăneasca".

La căminul cultural din Straja se țin acum conferințe ce popularizează știința agricolă, metodele agrotehnice. Invitați de deputatul I. Abrudan, studenți și cadre didactice de la Institutul agronomic din Cluj au demonstrat țăranilor cum se pot obține recolte bogate de porumb, semănînd porumbul în cuiburi așezate în pătrat. Mulți dintre cei care au ascultat sfaturile oaspeților au cules toamna porumb cum n-au cules niciodată țăranii din Straja: 4.000 kg. porumb la hectar.

Prin cărți, conferințe, programe artistice, audiții de emisiuni radiofonice, căminul cultural îi ajută pe țăranii muncitori să se convingă de la o zi la alta de superioritatea agrotehnicii înaintate, să înțeleagă că este în interesul lor să pășească pe calea transformării socialiste a agriculturii.

Sub îndrumarea învățătorului Nicolae Chișu echipa de teatru pregătește acum piesa „Mitrea Cocor", corul repetă cîntecele „Hai să facem o gospodărie", „Trandafir crescut în vie", „Hațegana".

Tînărul învățător, singurul intelectual al satului, și-a cîștigat în scurt timp, prin munca ce-o depune, dragostea țăranilor muncitori care îl socotesc ca pe un om de-al lor, de aici, din Straja.

MARIN OPREA
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Cluj

Colțul CONCURSULUI

Instantanee din munții Bucovinei

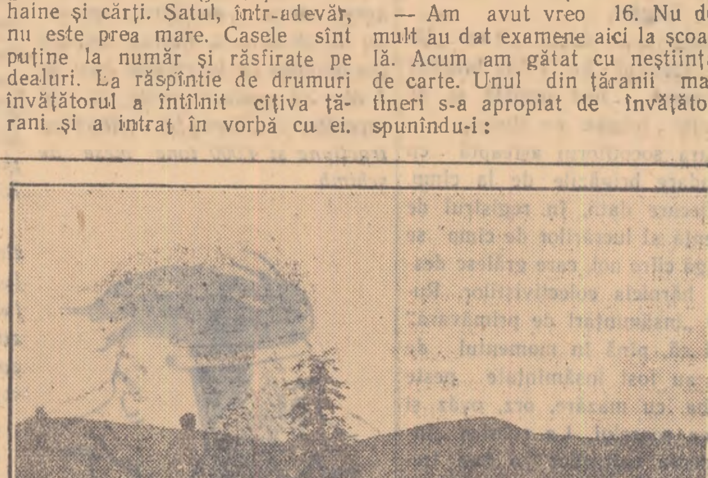
Fotografii trimise de corespondentul ERAST CĂLINESCU

In drum spre Rarău.

Utemistul Augustin Caciuc, îngrijitor de mînji, fruntaș în muncă de la herghelia Lucina, regiunea Suceava, pozează cu mînzul său favorit unui tînăr pictor amator.

Apus de soare în munții Bucovinei.

Ce se cere de la activiştii utemişti

— Ce sărbătoare o fi astăzi?... Nedumerit, moşul îşi duse degetul la tîmple şi medită: am trecut prin multe primăveri, dar nu-mi amintesc să se fi sărbătorit o asemenea zi. Şi totuşi...

Era într-o sîmbătă după amiază. Zeci de tineri, băieţi şi fete, se îndreptau spre sala clubului „Griviţa Roşie". Grăbiţi, plini de voie bună, tinerii au trecut pe lîngă bătrînul nedumerit fără a-l lua în seamă...

— Ia stai puţin locului, tinerele. Ce sărbătoare e azi? se hotărî în sfîrşit moşul să întrebe.

— O sărbătoare deosebită moşule. Dumneata numeşte-o cum vrei. Noi, utemiştii, vom discuta astăzi despre felul cum am muncit, şi apoi... vom alege un nou comitet. Priveşte!

Şi moşul, se apropie, îşi puse ochelarii şi citi cu glas tare cuvintele scrise pe frontispiciul clădirii: *„Trăiască cea de a IV-a conferinţă a organizaţiei raionale U.T.M. Griviţa Roşie"*. Privirea-i caldă îmbrăţişă ultimele pîlcuri de utemişti şi apoi exclamă ca pentru sine, cu înţeles: „Frumos e să-ţi trăieşti tinereţea astăzi..."

★

Petre Stan, primul secretar al comitetului raional U.T.M., a expus darea de seamă. Pe marginea ei s-au făcut discuţii...

Elan revoluţionar, spirit practic. Două noţiuni care nu pot fi despărţite. Ele se îmbină, se întrepătrund. Iată un lucru care a reieşit pregnant în conferinţă.

...170 de tineri sînt la Depoul C.F.R. Triaj. Dintre aceştia 153 participă efectiv la întrecerea socialistă. Aceasta dovedeşte caracterul concret, practic, conţinutul viu al muncii desfăşurate de comitetul U.T.M. Fiecare membru din comitet care a răspuns de o secţie nu s-a declarat satisfăcut pînă nu a reuşit să stea de vorbă cu fiecare tînăr, să-l convingă de necesitatea participării lui la întrecerea socialistă. Gazeta „Vorbeşte postul U.T.M. de control" şi staţia de radioamplificare au jucat şi ele un rol important. Astăzi mulţi dintre acei care se întrec sînt fruntaşi în producţie. Mecanicul Grigore Z. Ion economiseşte lunar 20 de tone combustibil convenţional, Vasile Mihăilescu remorcă trenuri cu supratonaj depăşindu-şi norma de kilometraj ungere şi timpul între două spălături. Viaţa locomotivelor este astfel prelungită.

...Marea majoritate a brigăzilor de tineret sînt exemplu demn de urmat. Brigada de la tîmplărie-clase, de la Griviţa Roşie, condusă de Dumitru Grigore, de pildă, dă lunar 1—2 vagoane cu reparaţii periodice din materiale economisite. Preocuparea intensă pentru ridicarea calificării lor — iată un „secret" care a determinat succesele brigăzii.

...De la 1 iunie la 31 decembrie 1955 tinerii au prezentat peste 126 propuneri de inovaţii şi raţionalizări. Pînă acum s-au aplicat 98. In cursul acestui an va veni rîndul celorlalte. Astfel economiile anuale vor atinge suma de 1.127.000 lei. Aproximativ 1500 tineri aplică cu succes metode avansate de muncă.

Fapte, cifre. Toate acestea conving. Ele sînt expresia entuziasmului şi a elanului revoluţionar manifestate de tineri pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid.

Elanul revoluţionar se bazează pe dezvăluirea posibilităţilor existente, pe folosirea şi extinderea lor. Ce a făcut comitetul raional în această privinţă? Iată una din problemele căreia delegaţii la conferinţă i-au dat o deosebită atenţie.

La secţia turnătorie bronz de la Complexul „Griviţa Roşie" majoritatea sînt tineri. Aci se toarnă segmenţi pentru triple valve. Despre calitatea lor s-a discutat în cadrul secţiei vreme îndelungată; coeficientul prea mare de porozitate, lipsa de elasticitate făceau ca uneori să se rupă segmenţii. Era clar pentru oricine că metoda de turnare a bronzului era nesatisfăcătoare.

Dar iată că la „Boleslaw Bierut" — întreprindere din acelaşi raion — se turnau aceiaşi segmenţi. Calitatea lor însă era net superioară celor de la Griviţa Roşie. Muncitorii de aici s-au dovedit a fi mai îndemînatici, mai preocupaţi pentru a da produse de bună calitate.

In loc să se fi organizat un schimb de experienţă între cele două întreprinderi, să se fi luat măsuri de extindere a metodei de turnare folosite de muncitorii de la „Boleslaw Bierut", cei de la Complexul „Griviţa Roşie" au comandat segmenţi de la cealaltă întreprindere, ridicînd astfel preţul de cost al segmenţilor. Şi utemiştii din secţia turnătorie în frunte cu cei care îi conduc au fost de acord.

De ce nu s-a sezisat atunci comitetul raional de toate aceste lucruri?

...Pe marginea inovaţiei colectivului format din Jan Moscovici, Florica Seghel şi Nicolae Răducanu, de la filatura Dacia, inovaţie care contribuie fără îndoială la creşterea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost, s-a făcut multă zarvă. Membrii comitetului organizaţiei de bază, cum era şi firesc, au sprijinit aplicarea şi extinderea acestei inovaţii. Ei însă nu au văzut în acelaşi timp faptul evident că 30—40 la sută din absenţele lunare nemotivate de la secţia ringuri se datoresc tinerelor muncitoare şi că în aceste ore s-ar putea fila nu mai puţin de 1.000 kg. bumbac. De ce comitetul raional nu a instruit temeinic comitetele organizaţiilor de bază cu problemele concrete ale creşterii productivităţii muncii şi scăderii preţului de cost?

De ce? De ce? In conferinţă, acestea n-au fost simple întrebări. Participanţii la discuţii au pus numeroase lipsuri pe seama stilului de muncă defectuos al activiştilor.

Ştiut este că creşterea nivelului politic al tinerilor, cunoaşterea politicii partidului nostru fac ca munca lor practică să fie conştientă. Plecînd de la acest lucru în conferinţă s-au arătat aspecte ale muncii superficiale, birocratice dusă de unii activişti.

In organizaţia de bază U.T.M. Tehnometal munca şchioapătă mai în toate direcţiile. Timp de două luni prin această organizaţie au trecut 5 activişti. Şi secretarul comitetului raional Eugen Popescu şi alţi activişti ca Constantin Drogescu, Nicolae Florea, Ion Stoica şi Ilie Dumitru au constatat că tinerii nu cunosc problemele ridicate de cel de-al II-lea Congres al partidului nostru. Faptul acesta a fost interpretat şi apoi consemnat în diverse rapoarte. Nici unul însă n-a luat măsuri de îndreptare a lucrurilor. A trebuit să se ţină adunarea generală de alegeri pentru ca utemiştii să analizeze atunci cauzele şi rădăcinile inactivităţii lor şi să ia hotărîri pentru îndreptarea muncii.

— De un asemenea control noi nu avem nevoie. Manifestîndu-şi dezaprobarea pentru un asemenea fel de muncă tovarăşii: Dumitru Croicu, Aurel Coleasă, Vera Creţu, Elena Burlacu şi mulţi alţii au atacat şi o altă latură a problemei: necesitatea cunoaşterii de către activişti a problemelor economice, a specificului de muncă al fiecărei întreprinderi.

— Unii activişti, printre care se numără şi Vlase Dionisie de la Complexul „Griviţa Roşie" — a arătat Dumitru Croicu — nu îndrumă concret organizaţiile de bază pentru că ei înşişi nu cunosc suficient problemele legate de viaţa economică a întreprinderilor pe care le îndrumă. De altfel, a arătat el, şi în darea de seamă se spune că creşterea productivităţii muncii şi scăderea preţului de cost este o sarcină permanentă a organizaţiilor U.T.M. Cum vor sprijini organizaţiile noastre această muncă dacă cadrele de conducere nu sînt înarmate temeinic cu asemenea probleme? In întreprinderile noastre lucrează numeroşi tehnicieni şi ingineri. Organizaţiile de bază fac puţin pentru a-i antrena pe aceştia la rezolvarea problemelor economice. Sarcinile indicate de Congresul al II-lea al Partidului nostru impun mai mult organizaţiilor de bază U.T.M. mobilizarea inginerilor şi tehnicienilor la munca organizaţiei, în sprijinul ei.

Şi discuţiile au continuat...

De multe ori utemiştii din organizaţia de bază I.D.E.B. au avut ocazia să stea de vorbă cu tovarăşul Constantin Drogescu. Ei s-au întrebat: De ce-o fi aşa încruntat, de ce vorbeşte cu noi de la o aşa înălţime? Răspunsul a fost dat în conferinţă de tovarăşa Vera Creţu.

— Vesel, entuziast, apropiat de tovarăşi, gata oricînd să-i ajute — aşa se cere să fie un activist. Tovarăşul Drogescu însă, ascunzîndu-şi lipsa de preocupare pentru pregătirea lui multilaterală, caută să-şi impună autoritatea prin metode de comandă, prin ţinerea tineretului la distanţă. Comitetul raional ar trebui să se ocupe mai mult de aceste probleme. Ar fi bine dacă s-ar organiza..!

Propuneri gîndite, multilaterale au fost făcute de mulţi participanţi. Ele au îmbogăţit proiectul de hotărîri adoptat de planul conferinţei.

Felul cum au analizat participanţii la conferinţă activitatea comitetului raional „Griviţa Roşie", răspunderea cu care au ales noul organ de conducere constituie o garanţie a îndeplinirii cu şi mai mult succes a sarcinilor trasate de partid.

LUCREŢIA FICIU

CONCURSURILE *radioamatorilor de unde scurte*

Dacă într-o duminică dimineaţa terenul de sport sau spectacolele nu vă atrag în suficientă măsură; deschideţi aparatul de radio şi ascultaţi în banda de 40 metri. Veţi putea auzi multe emisiuni prea puţin obişnuite cum ar fi aceasta „Atenţiune! Aici Y 03 RCC staţia experimentală de radioamatori a Radioclubului central din Bucureşti. Apel general către toate staţiile de radioamatori din Republica Populară Romînă. Bună dimineaţa, dragi tovarăşi..." Şi astfel în difuzorul nostru vom auzi rînd pe rînd radioamatorii din Baia Mare vorbind cu cei din Constanţa, tinerii pionieri din Timişoara într-o discuţie cu alţi pasionaţi radiofonişti din Iaşi şi multe alte staţii de pe întreg cuprinsul ţării. Aceştia sînt radioamatori de unde scurte, entuziaşti cercetători ai eterului pe care dorinţa de a cunoaşte îi îndeamnă să răscolească şi să experimenteze neobosit tainele radiofoniei.

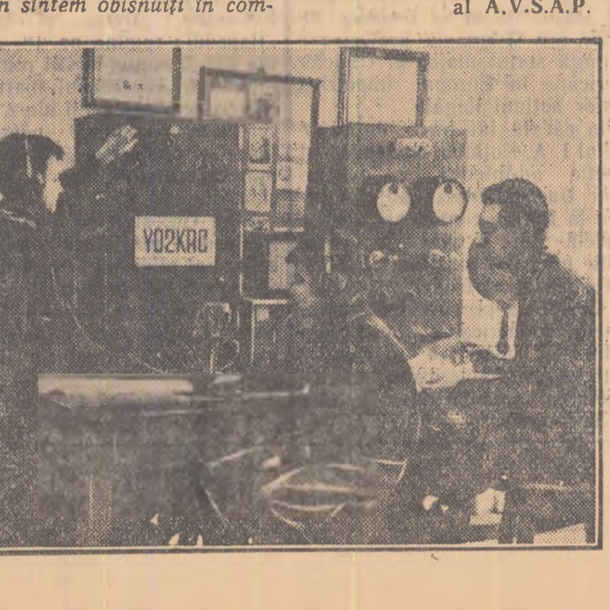
In zilele de 21 şi 22 aprilie o activitate ieşită din comun a însufleţit benzile de unde scurte rezervate radioamatorilor. In aceste zile s-a desfăşurat concursul republican al amatorilor de unde scurte organizat de Radioclubul central A.V.S.A.P.

Concursurile radioamatorilor au un specific puţin obişnuit, deoarece ele nu necesită deplasarea unui lot pe o arenă sportivă — aşa cum sîntem obişnuiţi în competiţiile sportive. Fiecare amator în faţa staţiei sale de radio sau operînd la o staţie colectivă, caută să realizeze un număr cît mai mare de legături; cu cît mai multe staţii.

O întrecere mai interesantă şi de mai mare amploare are loc la începutul lunii viitoare, mai precis la 6 mai. Este vorba de concursul internaţional organizat de Asociaţia voluntară pentru sprijinirea armatei, aviaţiei şi flotei (D.O.S.A.A.F.) din U.R.S.S. la care vor participa mii de radioamatori sovietici şi din ţările de democraţie populară. Măiestria tehnică şi abilitatea operatorilor urmează a hotărî cîştigătorii individuali şi pe echipe în această frumoasă competiţie.

Radioamatorismul este un sport plăcut şi atrăgător, dar totodată şi o activitate instructivă. Asociaţia voluntară pentru sprijinirea apărării patriei, larga organizaţie de masă a oamenilor muncii din patria noastră, luptă pentru promovarea radioamatorismului în rîndurile tinerilor şi tinerelor dornici de a-şi însuşi cunoştinţe în acest domeniu. Practicînd radioamatorismul oamenii muncii de diferite vîrste şi profesii îşi pot însuşi o meserie interesantă şi îşi lărgesc în mod considerabil orizontul culturii tehnice.

ADRIAN RIMBU
din Consiliul organizatoric central al A.V.S.A.P.

In curînd la ştrand

Ştrandurile Capitalei, minunate locuri de odihnă şi sport, aşezate pe malurile lacurilor bucureştene sau în parcuri, se pregătesc pentru apropiatul sezon de vară.

Peste puţină vreme — în jurul datei de 15 mai — cele 7 ştranduri publice ale Capitalei: Floreasca nr. 1 şi nr. 2, Tei, Izvor (fost Bragadiru), Mogoşoaia, Obor şi Libertăţii se vor redeschide. Datorită amenajărilor făcute în această primăvară — cabane şi cabine noi, mărirea plajei şi a peluzelor etc. — ştrandurile bucureştene vor putea primi zilnic 45.000 vizitatori. Marile ştranduri de pe malul lacurilor Floreasca şi Tei şi-au dublat capacitatea. Ele vor putea primi zilnic 33.000 de vizitatori.

Sport — Scînteia tineretului — Sport

AZI SE ÎNTORC DE LA BELGRAD FOTBALIŞTII ROMÎNI

Astăzi la orele 11,32 soseşte în Capitală — Gara de Nord — cu acceleratul de Timişoara, reprezentativa noastră de fotbal care duminică la Belgrad a întrecut echipa naţională a Iugoslaviei cu 1—0.

VOLEI — Joc disputat — arbitraj incompetent

In mod normal, despre o partidă de volei care a plăcut, despre voleibaliştii care au oferit un spectacol de calitate se pot face aprecieri elogioase. De data aceasta elogiile, meritele, pot fi admise doar parţial. Meciul de volei despre care vom vorbi a satisfăcut în linii mari, însă cu destule rezerve. Aşa s-a întîmplat duminică dimineaţa în „potcoava" de la stadionul Giuleşti, la sfîrşitul jocului care a pus faţă-n faţă două dintre echipele fruntaşe ale voleiului nostru feminin: Progresul C.P.C.S. şi Locomotiva Bucureşti. Mulţi spectatori şi-au manifestat nemulţumirea faţă de jocul echipei campioane. Să fim bine înţeleşi. Nu e vorba de faptul că intervenţiile Tatianei Avacum au fost deseori nereuşite sau că maestra sportului Rodica Sădeanu „se pierdea" uneori în faţa fileului, ca o începătoare. Concluzia care s-a desprins mai puternic la sfîrşitul celor cinci seturi a fost următoarea: **echipa campioană a ţării — Progresul C.P.C.S. — a fost departe de forma manifestată anul trecut, iar Locomotiva Bucureşti, întinerită, s-a dovedit totuşi o formaţie omogenă, capabilă să dovedească că anul acesta va avea un cuvînt greu de spus în campionatul celor mai bune echipe feminine de volei.** Feroviarele au cîştigat întîlnirea cu rezultatul de 3—2 (15—13; 11—15; 15—9; 12—15; 15—11) — mult mai uşor decît o reflectă scorul. Au fost mai bune atît în atac, unde au folosit puternice lovituri la fileu, alternate cu mingi liftate. Cu un accent deosebit pe acţiunile variate, bine concepute la fileu, cu o linie de fund mobilă şi decisivă, feroviarele şi-au impus jocul şi au cîştigat. Voleibalistele de la Progresul C.P.C.S. surprinse de replica viguroasă a ceferistelor s-au pierdut, s-au enervat deseori (în special Natalia Cernat şi Avacum), ceea ce nu a putut să nu aibă urmări asupra moralului întregii echipe. In orice caz, socotim că la Progresul C.P.C.S. trebuie să se insiste foarte mult asupra pregătirii individuale a jucătoarelor, preluărilor din servicii şi fireşte, asupra puterii de luptă a echipei, pe care am aplaudat-o deseori şi de la care se aşteaptă comportări mult mai bune.

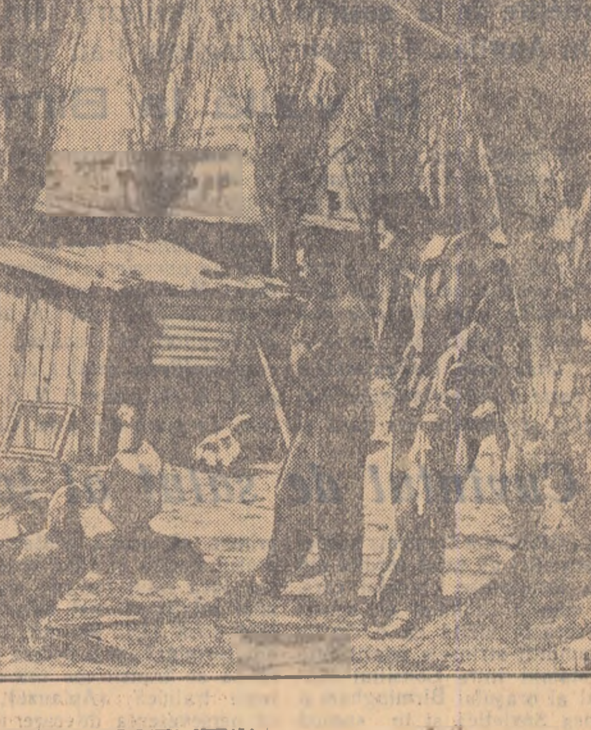
Ne-am gîndit că e bine să scriem cîteva cuvinte şi despre arbitraj, pentru că nu am avut posibilitatea să-i spunem pe loc arbitrului aşa cum a făcut publicul spectator, părerea noastră în legătură cu modul în care „a condus" jocul. In contrast cu jocul palpitant, conducătorul întîlnirii, arbitrul Anton Gheorghe, s-a întrecut pe sine în a greşi. Nu am făcut o statistică (şi mărturisesc, îmi pare rău) asupra deciziilor juste şi a celor greşite, însă sînt convins că acestea din urmă au întrecut cu mult deciziile juste. Complect neatent la fazele de joc, arbitrul Anton Gheorghe şi-a atras dezaprobarea publicului sportiv.

R. CALARAŞANU

Imagini de necrezut!

O crescătorie de păsări?

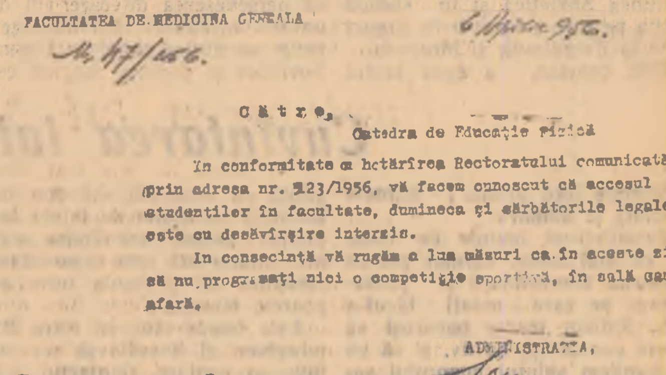

Nu! Fotografia noastră înfăţişează un aspect al unuia din „terenurile" de sport de la Institutul medico-farmaceutic din Capitală. Acolo unde anul trecut erau piste bine amenajate, astăzi se ridică gunoaie menajere, cotcodăcesc liniştite găinile, iar cabinele şi vestiarele care au mai rămas în picioare — nu se ştie prin ce minune — oferă specialiştilor în sărituri în înălţime, prilejul unui veritabil antrenament la... fereastră (vezi clişeul de sus).

Ce părere are rectoratul şi administraţia institutului despre activitatea de cultură fizică şi sport a studenţilor? Este inadmisibil faptul că în rîndul unor tovarăşi din conducerea rectoratului şi a administraţiei circulă ideea — stranie cel puţin — cum că ar fi o ruşine a secolului nostru ca în institutele de învăţămînt superior să se facă ...sport şi că aceasta este o treabă de măscărici şi saltimbanci. Vreţi să mai ştiţi ce măsuri administrative s-au luat la I.M.F. împotriva... sportului? Citiţi atunci adresa de sub clişeu.

Fără comentarii!

Foto şi text: M. ZONIS, R. COSTIN

FACULTATEA DE MEDICINA GENERALA
Nr. 47/956.

6 Martie 956.

Către,
Catedra de Educaţie Fizică

In conformitate cu hotărîrea Rectoratului comunicată prin adresa nr. 123/1956, vă facem cunoscut că accesul studenţilor în facultate, duminecă şi sărbătorile legale, este cu desăvîrşire interzis.

In consecinţă vă rugăm a lua măsuri ca în aceste zile să nu programaţi nici o competiţie sportivă, în sală sau afară.

ADMINISTRAŢIA,

Corespondenţii ne scriu

● Pînă acum, în cadrul „Lunii construcţiilor şi amenajărilor bazelor sportive" cu forţele tineretului, noi am reuşit să amenajăm în satul nostru — satul Batin, raionul Dej — o popicărie.

Corespondent ION BAIEŞU

★

● Anul acesta, sezonul sportiv de vară se anunţă a fi deosebit de bogat în şcoala noastră. (Şcoala medie de fete — Focşani). A şi început organizarea unor întreceri sportive interesante. S-au disputat de pildă, pasionante meciuri de volei între elevele tuturor claselor a VIII-a, a IX-a şi a X-a. Sportivele şcolii noastre au obţinut deja şi primele rezultate. Popescu Georgeta, una dintre cele mai bune sportive ale şcolii, ne-a reprezentat cu cinste la întrecerile crosului „Să întîmpinăm 1 Mai" clasîndu-se în faza pe regiune.

Corespondent M. CRISTEA

A 7-a întîlnire dintre şahiştii romîni şi bulgari

● Astăzi la Sofia începe meciul de şah dintre reprezentativele R. P. Bulgaria şi R.P.R. Din lotul şahiştilor romîni nu vor lipsi maeştrii V. Ciociltea şi M. Radulescu care au sosit la Sofia venind din Iugoslavia.

Actuala întîlnire este cea de a 7-a dintre şahiştii bulgari şi romîni. După şase meciuri disputate pînă în prezent, şahiştii noştri au cîştigat trei meciuri, două au revenit bulgarilor, iar unul s-a terminat la egalitate. Pînă în prezent scorul general al partidelor desfăşurate în decursul meciurilor de pînă acum este de 64—64! Rămîne de văzut acum cine va lua conducerea. S-au poate rezultatul va fi din nou... nedecis.

Intîlnirea se va desfăşura la 12 mese cu tur şi retur. Vor participa zece jucători şi două jucătoare.

Un scor sever, dar meritat

Intîlnirile de rugbi dintre echipele Locomotiva Griviţa Roşie şi C.C.A. au fost considerate întotdeauna meciuri deosebit de tari. Calitatea jocurilor celor două echipe, au atras în tribunele stadioanelor, noi şi noi iubitori ai jocului cu balonul oval. Duminică, Locomotiva Griviţa Roşie, care nu e pusă încă la punct, a întîlnit din nou echipa militarilor. A cîştigat echipa care a dovedit o pregătire fizică superioară, care a vrut şi care a ştiut să învingă: Casa Centrală a Armatei. Scorul? 29—6.

La sfîrşitul meciului am stat de vorbă cu GH. PARCALABESCU, căpitanul echipei de rugbi Locomotiva Griviţa Roşie, care ne-a declarat:

„Rezultatul este just, chiar la acest scor. Locomotiva nu a opus nici o rezistenţă la toate acţiunile militarilor, feroviarii jucînd adesea ca începători. Linia noastră de trei sferturi, atît în apărare, cît şi în atac a fost foarte prost inspirată, nu a concretizat aproape nimic. Fiind depăşită regulat, s-a ajuns la situaţia ca linia de trei sferturi a echipei C.C.A. să joace în voie.

Mă gîndesc însă că peste puţin timp rugbiul nostru va avea de dat un examen foarte greu. Turneul unor echipe renumite de rugbi care se va desfăşura la Bucureşti va constitui pentru rugbiştii noştri o încercare foarte serioasă. Părerea mea este că în prezent mulţi jucători selecţionaţi în lot nu sînt încă pregătiţi suficient. În timpul care ne-a mai rămas trebuie să muncim mult pentru a ne pregăti din punct de vedere fizic, tehnic şi tactic".

Şi acuma, o deschidere lungă...

Atleţii sînt în formă

■ Timpul favorabil desfăşurării întrecerilor sportive în aer liber a prilejuit ca sîmbătă şi duminică în cadrul unor concursuri de atletism să fie stabilite 5 noi recorduri republicane. La ştafeta 3x800 m. femei, echipa — Buda, Miclea, Pasciuc a îmbunătăţit vechiul record (7:05,4) stabilind 6:59,0. In proba de 1000 m., Ştefan Mihaly a corectat cu peste 3 secunde vechiul record al lui D. Bîrdău — 1955, stabilind timpul de 2:24,7. In aceeaşi probă pe locul 7 s-a clasat B. Buiac cu timpul de 2:40,2 — nou record pentru juniorii de 15—16 ani. Cel de-al patrulea record republican a fost stabilit de Victor Pop în proba de 3000 m. plat cu timpul de 8:18,6. Un rezultat foarte bun în aceeaşi probă (3000 m. plat) a scos cel de al ...15-lea clasat — D. Balotescu care cu timpul de 8:48,0 a stabilit un nou record de juniori categoria 17—18 ani. De această dată pista Stadionului Tineretului n-a corespuns aşteptărilor — în special culoarul a fost foarte prost amenajat. Acest lucru trebuie să dea de gîndit personalului administrativ şi conducerii stadionului.

C-TIN GRECESCU
maestru al sportului

Răspundem cititorilor

CE ESTE SPECIALIZAREA ŞI COOPERAREA ÎNTREPRINDERILOR

Necesitatea specializării întreprinderilor pentru progresul tehnic a fost arătată încă de Lenin: **„Pentru ca productivitatea muncii omeneşti, ţintind, de pildă, fabricarea unei părticele oarecare din întregul produs, să crească, este necesar ca producţia acestei părticele să se specializeze, să devină o producţie aparte, care să aibă a face cu un produs de masă şi care, deci, să permită (şi să determine) folosirea maşinilor etc.".** Dezvoltarea producţiei socialiste în ţara noastră pe baza introducerii tehnicii noi face necesară adîncirea specializării şi cooperării întreprinderilor. Incă din primii ani ai industrializării socialiste s-a început profilarea întreprinderilor în vederea specializării lor. Se disting diferite trepte în specializare. Specializarea diferitelor ramuri industriale: de utilaj petrolifer, utilaj minier, maşini agricole etc. Specializarea întreprinderilor pentru producerea unui anumit tip de produse: Uzinele „Ernst Thälmann" pentru tractoare, „Steagul Roşu" pentru autocamioane etc. Şi specializarea unor întreprinderi care produc în mod exclusiv diferite piese separate şi semifabricate. Specializarea, prin reducerea numărului de produse fabricate de fiecare întreprindere, prin lichidarea paralelismului care face ca mai multe întreprinderi să producă acelaşi tip de produse, contribuie în ultimă instanţă la o creştere substanţială a productivităţii muncii care, la rîndul ei, se răsfrînge asupra creşterii nivelului de trai al celor ce muncesc.

Unul dintre marile avantaje ale specializării este faptul că aceasta permite folosirea integrală a capacităţii de producţie a utilajului. Se înlătură timpii morţi, cînd maşinile erau adaptate pentru producerea unor tipuri noi de piese, timpi în care unele maşini nu puteau fi folosite. La uzinele specializate „Ernst Thälmann" indicele de folosire a utilajului este cu cel puţin 25—30 la sută mai mare decît la întreprinderile nespecializate.

Fabricarea unui număr mic de tipuri de produse permite de asemenea introducerea lucrului în serie, la bandă, introducerea automatizării. Uzinele „Ernst Thälmann" numai prin introducerea turnării pe bandă a pieselor de fontă şi oţel au obţinut creşterea productivităţii muncii cu 250 la sută. Putem înţelege şi mai bine ce mari avantaje creează specializarea şi din exemplul următor: în timp ce la un strung automat se strunjesc circa 600 de buloane, la o maşină automată de forjat se fac 18.000 de buloane (productivitatea creşte cu 3.000 la sută). Pentru întreprinderi este mai avantajos să facă investiţii într-o maşină automată de forjat a cărei valoare este mai mică decît valoarea a 30 de strunguri obişnuite a căror muncă o înlocuieşte.

Lucrul în serie, la bandă etc. face posibilă o adîncire a specializării muncitorilor şi în acelaşi timp cere din partea acestora o creştere a nivelului de calificare. Să luăm, bunăoară, exemplul unui strungar, care în loc să execute o mare varietate de piese, trebuie să facă numai cîteva tipuri. El se poate specializa în producerea unor tipuri anumite de piese, ceea ce îi va permite să depăşească normele. Specializarea întreprinderilor este şi din acest punct de vedere în interesul muncitorilor de aceea ei trebuie să o sprijine prin ridicarea continuă a nivelului calificării.

Folosind din plin utilajul, introducînd lucrul în serie, la bandă, introducînd automatizarea proceselor de producţie, se reduce în mod simţitor ciclul de producţie şi se sporeşte productivitatea muncii. In ultimă instanţă aceste avantaje se concretizează în reducerea preţului de cost, în creşterea rentabilităţii întreprinderilor.

Preţul de cost al sculelor produse în întreprinderile specializate este de 3—4 ori mai mic decît al celor produse în secţiile uzinelor nespecializate. Numai Uzina specializată de instrumente de măsurat „20 Decembrie" a redus preţul de cost al sculelor şi instrumentelor de măsurat de 4—5 ori.

Avantajele uriaşe pe care le oferă specializarea întreprinderilor nu pot fi valorificate decît în condiţiile unei strînse cooperări între întreprinderile specializate.

Uzinele de maşini complexe încheie contracte de cooperare cu întreprinderi specializate pentru anumite subansamble sau organe de maşini.

Un alt fel de cooperare există între întreprinderi specializate care au capacitate de producţie disponibilă la utilaj special şi la maşini grele şi care pot efectua o serie de prelucrări tehnologice pentru alte întreprinderi, care nu au asemenea utilaj sau care au locuri înguste.

Important de reţinut — pentru ambele feluri de cooperare — este faptul că întreprinderile specializate care au contracte de cooperare cu altele nu îşi pot desfăşura în mod ritmic producţia decît dacă primesc în mod regulat şi în condiţiile calitative stabilite produsele contractate.

Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. prezentat la cel de-al II-lea Congres al partidului subliniază în mod deosebit necesitatea dezvoltării producţiei în serie, prin specializarea şi cooperarea întreprinderilor, îndeosebi în industria constructoare de maşini şi industria electrotehnică.

Specializarea întreprinderilor, respectarea contractelor de cooperare, va contribui la îndeplinirea sarcinilor cuprinse în directivele celui de-al doilea plan cincinal.

M. GULIMAN

AZI la Londra

VOR CONTINUA VIZITELE CONDUCĂTORILOR SOVIETICI CARE VOR PARTICIPA LA UN DEJUN OFERIT DE SELWYN LLOYD, LA UN SPECTACOL DE GALĂ LA COVENT GARDEN ŞI LA ALTE MANIFESTĂRI.

IATĂ CUM RELATEAZĂ AGENŢIA „FRANCE PRESSE" PRIMIREA LA BIRMINGHAM:

• **„La Birmingham, Bulganin şi Hruşciov au fost primiţi cu manifestaţiile populare cele mai însufleţite de la sosirea lor în Anglia... La toate** ferestrele clădirilor din oraş locuitorii din Birmingham i-au aplaudat pe vizitatorii sovietici care au parcurs standurile tîrgului industrial".

ULTIMELE ŞTIRI din LONDRA

În vizită la Birmingham

La 23 aprilie ora 11 şi 45 de minute, tovarăşii N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au sosit pe aerodromul Almdon din Birmingham.

Cortegiul de automobile a trecut prin vechile suburbii ale Birminghamului, unul din cele mai mari centre industriale din Anglia, unde este concentrată o mare parte a întreprinderilor metalurgice şi chimice din ţară şi a uzinelor industriei constructoare de maşini grele şi pentru transporturi. Pe aproape întreg parcursul pînă în centrul Birminghamului şi mai ales pe străzile din apropierea clădirii Consiliului Municipal, conducătorii sovietici au fost aşteptaţi de mase de locuitori ai oraşului, dintre care mulţi au salutat cu bucurie pe N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov. În piaţa din faţa Consiliului Municipal s-au adunat aproape 5.000 de persoane.

Într-una din sălile Consiliului Municipal, oaspeţilor sovietici le-a fost făcută o primire festivă. În prezenţa membrilor Consiliului şi a reprezentanţilor organizaţiilor obşteşti locale, sindicatelor şi cercurilor de afaceri din oraş, A. L. Gibbson, lordul primar al oraşului Birmingham a salutat pe tovarăşii N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov.

Cuvîntul de salut al lordului primar A. L. Gibbson

A. L. Gibbson a transmis oaspeţilor sovietici un salut cordial din partea locuitorilor oraşului care, după cum a subliniat el, consideră această vizită ca o cinste. El a amintit strînsele relaţii care s-au stabilit între Consiliul Municipal al oraşului Birmingham şi Uniunea Sovietică şi în special vizita pe care a făcut-o în august 1955 la Sverdlovsk şi Moscova.

Sînt convins, a spus lordul primar, că aceste contacte între oraşul nostru şi ţara voastră îşi vor juca rolul lor în stabilirea unei înţelegeri mai adînci între cele două ţări, pe care toţi cei din Birmingham o doresc şi speră să se transforme într-o prietenie trainică (Aplauze). Cred că perseverenţa de care am dat dovadă în dezvoltarea înţelegerii reciproce dintre poporul Uniunii Sovietice şi poporul Angliei este motivul pentru care vizita la Birmingham a fost inclusă în programul şi aşa foarte bogat al călătoriei dvs. Dorim însă nu numai contacte între şefii guvernelor şi organele locale de conducere, ci şi contacte mai largi între însăşi popoarele celor două ţări ale noastre (Aplauze).

În încheiere lordul primar a subliniat că populaţia din Birmingham este plină de bunăvoinţă faţă de poporul Uniunii Sovietice. În aplauzele asistenţei A. L. Gibbson a spus: „Bine aţi venit în Birmingham!"

El şi-a exprimat speranţa că vizita conducătorilor sovietici la Birmingham va contribui la crearea unei atmosfere de încredere reciprocă care poate asigura întărirea păcii.

A răspuns N. A. Bulganin.

Cuvîntarea lui N. A. Bulganin

Stimate lord primar! Stimate doamne şi domni!

Permiteţi-mi înainte de toate să vă mulţumesc cordial pentru primirea binevoitoare şi prietenească pe care ne-aţi făcut-o aici. Sîntem foarte bucuroşi să facem cunoştinţă cu dv. şi să vă transmitem salutul poporului sovietic, al locuitorilor Moscovei şi un salut deosebit din partea locuitorilor oraşului Sverdlovsk cu care aţi stabilit o bună prietenie.

Cuvîntul Birmingham — este bine cunoscut poporului sovietic. Oraşul Birmingham s-a dovedit a fi un luptător curajos în anii luptei noastre împotriva duşmanului comun. Ştim că locuitorii oraşului Birmingham, făcînd faţă cu dîrzenie tuturor greutăţilor războiului, au muncit eroic pentru victoria asupra agresorului fascist.

La noi în Uniunea Sovietică există oraşe-erou care în zilele de grea încercare pentru patria noastră s-au transformat în fortăreţe de neînvins. Astfel de oraşe au fost Leningrad, Sevastopol, Stalingrad şi Odesa. Cred că Birmingham, care a suportat cu dîrzenie ororile războiului şi a muncit atît de mult pentru victoria asupra duşmanului, producînd în cele mai grele condiţiuni mijloacele necesare pentru război, poate fi numit oraş-erou.

Sîntem fericiţi să vizităm gloriosul dv. oraş şi să facem cunoştinţă cu locuitorii săi. Am fost bucuroşi să auzim de la d-l lord primar despre activitatea susţinută îndreptată spre consolidarea relaţiilor de prietenie între popoarele noastre.

Este foarte bine că între Birmingham şi Sverdlovsk s-a stabilit un contact. Contactul prietenesc între oameni aduce rezultate minunate. A fost foarte plăcut pentru noi că reprezentanţii Uniunii Sovietice — tovarăşul Iasnov şi alţii — au fost aşa de călduros şi cordial primiţi la dv. A fost plăcut pentru noi şi faptul că reprezentanţi ai oraşului dv. au vizitat oraşul sovietic Sverdlovsk şi alte localităţi din ţara noastră. Considerăm aceasta drept un început foarte bun pentru stabilirea prieteniei între popoare, cu atît mai mult cu cît aceasta are drept scop să slujească cauzei sfinte a luptei pentru pace.

Sîntem convinşi că nici un popor nu doreşte războiul. Toate popoarele vor prietenie şi pace. Rostul vizitei noastre în Marea Britanie constă tocmai în aceea de a contribui la consolidarea păcii. Vrem ca ţările noastre să trăiască bine între ele şi să fie cu adevărat prietene.

Prietenia între popoarele noastre s-a consolidat în perioada războiului trecut împotriva ocupanţilor fascişti. Totuşi, după război, au avut loc cîteva neînţelegeri. Relaţiile noastre au fost străbătute de o oarecare răceală. Mi se pare că nu este cazul să se analizeze acum de ce s-a întîmplat aceasta şi care a fost cauza. Desigur în anumite privinţe este vinovată atît o parte cît şi cealaltă. Am sosit la dv. pentru a lichida această situaţie, pentru a stabili şi îmbunătăţi bunele relaţii de prietenie.

Toastez pentru popoarele noastre şi îmi exprim convingerea că ţările noastre vor trăi din nou ca bune prietene şi vor colabora între ele în domeniul politic, economic, cultural şi în alte domenii.

Este ştiut că nu toţi se gîndesc la fel. Ştim că există oameni cărora nu le place sosirea noastră la dv. şi care nu doresc ca între ţările noastre să se stabilească din nou relaţii bune. Dar sînt convins că majoritatea covîrşitoare a poporului englez şi conducătorii săi ca şi noi, care am sosit la dv. ca oaspeţi, doresc acelaşi lucru — întărirea relaţiilor de prietenie între Anglia şi Uniunea Sovietică. Permiteţi-mi să vă mulţumesc încă odată pentru primirea prietenească şi cordială.

Trăiască prietenia popoarelor Angliei şi Uniunii Sovietice!

Trăiască extinderea relaţiilor sovieto-engleze!

Trăiască popoarele Angliei şi Uniunii Sovietice!

★

Cuvîntarea lui N. A. Bulganin a fost deseori subliniată de aplauze.

★ ★

După terminarea recepţiei de la Consiliul Municipal, N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov, însoţiţi de lordul primar A. L. Gibbson, au plecat cu automobilele la Castle Bromwich, suburbie a Birminghamului unde a avut loc inaugurarea tradiţionalei expoziţii industriale britanice, organizată anual de Camera de Comerţ din Birmingham.

Apoi, lordul primar A. L. Gibbson şi preşedintele Camerei de Comerţ din Birmingham, E. Clayson, au oferit într-unul din pavilioanele expoziţiei un dejun cu prilejul inaugurării oficiale a expoziţiei industriale britanice.

La dejun N. S. Hruşciov a rostit o cuvîntare, consacrată problemei relaţiilor comerciale dintre Uniunea Sovietică şi ţările capitaliste. Cuvîntarea a stîrnit un viu interes în rîndurile participanţilor şi a fost în repetate rînduri subliniată de aplauze.

P. Thorneycroft, ministrul Comerţului al Marii Britanii, a rostit de asemenea o scurtă cuvîntare.

Cuvîntarea lui N. S. Hruşciov

Domnule lord primar, domnule preşedinte al Camerei de Comerţ, domnilor!

Permiteţi-mi să vă mulţumesc pentru primirea călduroasă pe care ne-aţi făcut-o şi să exprim recunoştinţa noastră soţiei lordului primar şi tuturor reprezentanţilor cercurilor de afaceri, precum şi reprezentanţilor vieţii publice din oraşul Birmingham prezenţi, pentru onoarea ce ni s-a făcut.

Expoziţia dv. este după cît se vede reuşită. Ne vom strădui să aflăm mai multe despre ea din presă. Dacă la Moscova vom fi întrebaţi: Aţi fost la expoziţie, vom răspunde — da, am fost. Dacă vom fi întrebaţi: ce aţi văzut interesant la această expoziţie, vom spune că am văzut mulţi oameni, dar că din păcate exponatele nu le-am văzut şi nu o spun ca un reproş, ci pentru a arăta că lipsa de timp nu ne-a îngăduit de fel să vizităm expoziţia dv. Cred că aţi dorit să ne arătaţi tot ceea ce este prezentat la expoziţia dv. Vom ruga pe ambasadorul sovietic şi pe funcţionarii ambasadei noastre să ia cunoştinţă în amănunt de expoziţie şi să ne comunice impresiile lor.

Am sosit în ţara dv. cu cele mai bune intenţii. Sîntem foarte bucuroşi de ospitalitatea pe care ne-o acordă guvernul Marii Britanii şi poporul englez. Cel ce ştie să citească în ochii oamenilor, după expresia feţelor, nu a putut să nu observe că oamenii simpli din Anglia se bucură de vizita noastră.

Nu vreau să exagerez importanţa mea şi a lui N. A. Bulganin ca persoane. Dar noi reprezentăm o ţară mare şi interesantă — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste. Puteţi să ne iubiţi sau să nu ne iubiţi, dar din această cauză, Uniunea Sovietică nu va înceta să existe.

Aici reprezentanţii presei mi-ar putea spune:

— De ce afirmaţi că poporul englez se bucură de sosirea dv.? Oare nu aţi auzit că în mulţime au răsunat unele strigăte de dezaprobare? Da, le-am auzit, eu însumi am văzut două pancarte pe care erau scrise în limba rusă cuvinte neprietenoase la adresa Uniunii Sovietice. Am văzut chiar cum cineva din mulţime ne-a arătat pumnul. Iar eu i-am arătat aici (N. S. Hruşciov a dus degetul la frunte făcînd un semn aşa cum se obişnuieşte cînd arăţi cuiva că nu are minte). Eu l-am înţeles pe el şi el m-a înţeles bine pe mine. Ce se poate spune în legătură cu aceasta? În astfel de cazuri spunem: „Nu există pădure fără uscături". Şi chiar în acelaşi pom nu toate ramurile sînt verzi. Şi poate că aceste uscături nici nu sînt din pădurea dv.

Aş fi vrut să reamintesc acelora care ne arată pumnul că acest procedeu a mai fost folosit. După cum se spune la noi „cuvintele nu le poţi scoate din cîntec", adevărul trebuie spus în faţă. După Revoluţia din Octombrie, în ţara noastră au venit la noi mulţi ameninţîndu-ne cu pumnul — la nord ne-au arătat pumnul intervenţioniştii englezi, cei americani şi japonezi — la răsărit, la Odesa intervenţioniştii francezi, iar cei germani — în Ucraina. Dar poporul rus, apărîndu-şi patria, a alungat pe intervenţionişti. Hitler şi el a încercat să vină la noi ameninţîndu-ne cu pumnul şi dv. ştiţi cum s-au terminat toate acestea. Înseamnă că faţă de noi metoda pumnului nu prinde.

Oare nu este timpul să devenim mai înţelepţi şi să nu ameninţăm cu pumnul? Ca să te baţi cu pumnii îţi trebuie mai puţină minte decît pentru a face negoţ, pentru a stabili relaţii bune între popoare.

Am sosit la dv. nu pentru a semăna discordie şi suspiciune, ci cu intenţii bune. Am sosit într-o vizită de prietenie la invitaţia stimatului prim ministru al Marii Britanii, sir Anthony Eden, fapt pentru care îi sîntem recunoscători. Ducem tratative cu oamenii de stat englezi. Tonul tratativelor este prietenos, dar uneori vorbim destul de aspru şi deschis şi sîntem profund convinşi de faptul că convorbirile noastre vor da rezultate pozitive. S-ar putea să nu ajungem dintr-o dată la un acord deplin, deoarece este mai uşor să strici relaţiile decît să le normalizezi. Dar cred că vom înlătura numeroase piedici şi vom pune o bază bună pentru asemenea relaţii care să se transforme în prietenie între popoarele noastre.

Aş vrea să mă folosesc de faptul că aici sînt de faţă conducătorii oraşului vostru şi reprezentanţii cercurilor de afaceri şi să vă spun că baza pentru stabilirea de relaţii de prietenie o constituie comerţul. Vrem să dezvoltăm relaţii comerciale între Uniunea Sovietică şi Marea Britanie, precum şi cu alte ţări.

Ni se spune că în prezent facem comerţ. Să-mi fie însă îngăduit să întreb — pe ce bază se face acest comerţ? Să luăm un exemplu. Dacă veţi cumpăra de la noi crabi şi ne veţi vinde numai scrumbii nu va exista un adevărat comerţ. Ce-i drept, crabii noştri sînt buni şi scrumbiile voastre nici ele nu sînt rele. Dar judecaţi singuri, oare acesta este un adevărat comerţ? Pot fi citate destul de multe exemple de acest fel. Tocmai un astfel de comerţ ne este propus în condiţiile discriminării. Or discriminarea faţă de U.R.S.S. nu poate să nu ne atingă în amorul propriu, nu poate să nu lezeze demnitatea ţării noastre şi noi reacţionăm în mod corespunzător la aceasta. Desigur că un astfel de comerţ nu poate contribui la stabilirea unor relaţii bune între ţări.

Este greu să vorbeşti în mod serios despre dezarmare dacă nu va fi înlăturată discriminarea în comerţ. Dezvoltarea comerţului este baza pentru crearea unor premize favorabile în vederea înlăturării neîncrederii şi stabilirii înţelegerii reciproce între ţările noastre şi fără aceasta nu se pot obţine succese în rezolvarea problemei dezarmării.

Unii politicieni spun: Şi ce te faci dacă izbucneşte un război, nu este oare periculos să facem comerţ cu mărfuri strategice? Ce înseamnă însă mărfurile strategice? Răspunsul la această întrebare depinde de punctul de vedere. Şi untul poate fi considerat marfă strategică. După părerea noastră trebuie să se renunţe la un asemenea punct de vedere şi să se desfăşoare un comerţ adevărat. Trebuie să se vîndă ceea ce se cumpără. Nu aveţi decît să nu ne vindeţi tunuri, avioane, nave cu atît mai mult cu cît în actuala dezvoltare a tehnicii ele se învechesc repede. Ceea ce a fost bun ieri, va fi mîine învechit. Aceasta este clar pentru fiecare.

Să luăm dezvoltarea aviaţiei. Greşiţi dacă consideraţi că Uniunea Sovietică rămîne în urma dv. în construcţia de avioane. Astăzi ni s-a arătat un avion englez de pasageri cvadrimotor de cea mai modernă construcţie. Un avion bun. După cum ni s-a spus el are o capacitate de 90 de locuri. Cunoscutul nostru constructor de avioane, academicianul Tupolev, construieşte un avion care va avea o capacitate de 170 de locuri. Acest avion va fi şi el cvadrimotor. De la Londra la Birmingham am zburat cu un avion cvadrimotor cu a capacitate de 47 de locuri. Şi acesta este un avion bun, viteza sa este de 500 km. oră. Avionul cu reacţie sovietic pentru pasageri „Tu-104" are două motoare, o capacitate de 50 de locuri şi o viteză de peste 800 de km.

Nu există temei să se creadă că rămînem în urmă în ceea ce priveşte dezvoltarea altor ramuri ale tehnicii. Fapt este că în Uniunea Sovietică a avut loc pentru prima oară explozia unei bombe cu hidrogen lansată din avion. În timp ce în S.U.A., potrivit informaţiilor existente, explozia bombei cu hidrogen nu a fost provocată decît în cadrul unei instalaţii. În prezent, se fac acolo pregătiri în vederea unor noi experienţe cu arma termonucleară. Consider că nu am rămas în urmă nici în privinţa dezvoltării proiectilelor teleghidate.

Pentru ce spun toate acestea? Nu pentru a înspăimînta pe cineva. Am fost şi sîntem pentru reducerea armamentelor, pentru interzicerea armei atomice şi cu hidrogen. În legătură cu această problemă am făcut propunerile noastre constructive. Dacă vorbesc despre aceasta în cazul de faţă o fac numai pentru a aminti că nici un fel de îngrădiri în domeniul comerţului cu noi nu au frînat şi nici nu pot frîna dezvoltarea tehnicii în Uniunea Sovietică. Care este concluzia? Trebuie să se facă comerţ. Numai o largă dezvoltare a comerţului poate ajuta la nivelarea tuturor asperităţilor care există în relaţiile dintre ţările noastre.

Ne este cunoscută calitatea producţiei engleze. La dv., de exemplu, este bine dezvoltată construcţia de maşini-unelte. Ţara noastră ar putea cumpăra de la dv. maşini-unelte. Aceasta ar fi avantajos atît pentru dv. cît şi pentru noi. În loc de a depune eforturi pentru producţia unor maşini-unelte care ne sînt necesare am putea să le cumpărăm de la dv., am putea să vă plasăm comenzi bune. Dar întrucît dv. nu ne vindeţi maşini-unelte, sîntem siliţi să punem la punct producţia acestora. Aceasta cere desigur cheltuieli suplimentare pentru organizarea producţiei lor, dar, în definitiv, noi vom produce maşini-unelte, de care avem nevoie şi dv. veţi fi lipsiţi de comenzi avantajoase pentru industria dv.

Este puţin probabil ca cineva să se îndoiască de faptul că oamenii sovietici pot face lucruri bune. Oamenii noştri sînt ageri, pricepuţi şi inventivi. Nu ştiu dacă aţi citit nuvela scriitorului rus Leskov „Stîngaciul".

Scriitorul a înfăţişat foarte bine pe meşterii englezi care au lucrat în timpuri străvechi din oţel un purice în mărime naturală. Puricele a fost dăruit ţarului rus. Ţarul rus, uimit de măiestria englezilor, a poruncit să fie găsiţi cei mai buni meşteri ruşi pentru ca ei să facă un obiect şi mai desăvîrşit.

Şi iată a fost găsit un meşter din Tula stîngaci care s-a apucat de această treabă. Şi ce a făcut el? Stîngaciul a potcovit acest purice şi a făcut astfel un lucru şi mai fin care putea fi văzut numai cu lupa.

Aşa a înfăţişat scriitorul pe meşterii ruşi. Cred că în această nuvelă nu este multă exagerare. Poporul nostru harnic şi talentat poate crea şi într-adevăr creează orice maşină. Cînd alte ţări nu ne vînd maşinile de care avem nevoie, fabricăm noi ce avem nevoie.

Şi pentru noi şi pentru dv. este avantajos să dezvoltăm comerţul. Dv. puteţi spune că nu de dv., reprezentanţi ai cercurilor de afaceri, depind în întregime toate acestea, că multe depind de guvern. Iar guvernul va spune — noi sîntem în relaţii de alianţă cu alte state şi sîntem nevoiţi să introducem îngrădiri în comerţul cu Uniunea Sovietică. Rezultă de aci un lănţişor. Şi acest lănţişor va trebui rupt. Gîndiţi-vă singuri cum să o faceţi.

Permiteţi-mi să vă mulţumesc încă odată pentru ospitalitatea dv. Vom continua să ducem tratative cu guvernul Marii Britanii. Nu putem rezolva dintr-odată toate problemele, dar ne vom strădui să facem un început bun. Dorim sincer ca ţările noastre să nu lupte niciodată una împotriva celeilalte. Nu vrem război cu nimeni.

În trecut, popoarele noastre au luptat deseori cot la cot — şi împotriva lui Napoleon, şi în primul război mondial, şi în al doilea război mondial împotriva duşmanului comun. Şi în trecut se întîmpla, nu odată, ca după terminarea acestor războaie să înceapă să se strice relaţiile. Adversarii profitau, se înarmau şi dezlănţuiau din nou război. Trebuie să dăm dovadă de mai multă înţelepciune şi să nu admitem dezlănţuirea unui nou război. Ne pronunţăm cu fermitate pentru întărirea relaţiilor prieteneşti între Uniunea Sovietică şi Marea Britanie. Vă urăm succese, urăm fericire şi prosperitate poporului englez.

Comunicatul comun asupra tratativelor din 24 aprilie

LONDRA 24 (Agerpres). — Corespondentul special al Agenţiei TASS transmite:

La 24 aprilie, la Londra a fost dat publicităţii comunicatul redactat de comun acord de către cele două părţi cu privire la tratativele duse de N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu A. Eden, primul ministru al Marii Britanii şi cu alţi conducători englezi.

În comunicat se spune:

„În dimineaţa zilei de 24 aprilie la Downing-Street 10 a avut loc o nouă întîlnire a conducătorilor sovietici şi englezi.

Din partea sovietică la întîlnire au participat: N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov, N. A. Mihailov, A. A. Gromiko, I. A. Malik, P. N. Kumikin, L. F. Ilicev, V. I. Erofeev, V. A. Kamenski, V. S. Lebedev, O. A. Troianovski.

Din partea engleză au participat: A. Eden, R. Butler, Selwyn Lloyd, P. Thorneycroft, N. Brook, A. Kirkpatrick, W. Hayter, D. Young, H. Hohler şi Th. Brimelow.

În timpul întîlnirii a fost examinată problema comerţului anglo-sovietic şi a continuat discutarea problemei relaţiilor culturale şi a problemei dezarmării.

La şedinţele parlamentului englez

LONDRA 24 (Agerpres). — Corespondentul special al agenţiei TASS transmite:

La 24 aprilie ora 10,30 dimineaţa (ora locală), N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., au sosit la reşedinţa oficială a primului ministru al Marii Britanii sir Anthony Eden, din Downing Street 10, unde au fost reluate tratativele între conducătorii Uniunii Sovietice şi Marii Britanii.

La sfîrşitul întîlnirii s-a dat publicităţii un comunicat oficial asupra mersului tratativelor.

La orele 12,30 de minute, după ce au părăsit Downing-Street, N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov, au sosit la palatul Westminster — clădirea parlamentului britanic. Numeroşi londonezi au urmărit cortegiul de automobile care au adus pe oaspeţi la parlament.

La palatul Westminster, conducătorii sovietici au fost primiţi de spikerul (preşedintele) Camerii Comunelor, W. Morrison, care a oferit un dejun în cinstea lui N.A. Bulganin şi N. S. Hruşciov în sala de recepţii a Casei spikerului. La dejun au luat parte primul ministru Anthony Eden, ministrul Afacerilor Externe Selwyn Lloyd, ministrul Învăţămîntului D. Eccles, membri ai parlamentului — conservatori şi laburişti, printre care şi H. Gaitskhell, liderul opoziţiei laburiste

După dejun N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au trecut prin clădirea parlamentului în Camera Comunelor, unde ca de obicei, la ora 14,30 fix a început şedinţa Camerei

Prima oră a fiecărei şedinţe a Camerii Comunelor este consacrată răspunsurilor date de reprezentanţii guvernului la interpelările scrise ale deputaţilor referitoare la cele mai diferite aspecte ale vieţii interne şi activităţii guvernului.

N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au ocupat locuri în galeria rezervată publicului în faţa fotoliului preşedintelui Camerii şi timp de o oră au urmărit răspunsurile reprezentanţilor guvernului şi replicile deputaţilor.

După ce a trecut timpul consacrat răspunsurilor N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au părăsit galeria Camerii Comunelor şi s-au îndreptat spre aripa palatului Westminster ocupată de Camera Lorzilor.

Marile succese ale economiei sovietice

MOSCOVA 24 (Agerpres). — Comisia de Stat pentru planificarea de perspectivă a economiei naţionale de pe lîngă Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. şi Direcţia centrală de statistică de pe lîngă Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. au dat publicităţii comunicatul privind îndeplinirea celui de al cincilea plan cincinal.

Din comunicat reiese că sarcinile cu privire la cel de al cincilea plan de dezvoltare a U.R.S.S. pe anii 1951—1955, adoptate de Congresul al XIX-lea al partidului, au fost îndeplinite cu succes, iar la mulţi indici importanţi au fost depăşite considerabil.

Ca urmare a îndeplinirii celui de al cincilea plan cincinal, Uniunea Sovietică a depăşit cu mult nivelul antebelic de dezvoltare a economiei naţionale. În 1955, producţia industrială a fost de 3,2 ori mai mare ca în 1940, producţia mijloacelor de producţie sporind în această perioadă de 3,9 ori. Dezvoltarea cu succes a industriei grele şi mărirea producţiei agricole au permis ca la sfîrşitul cincinalului producţia bunurilor de consum popular să depăşească de peste două ori nivelul antebelic.

În anii celui de al cincilea cincinal s-a ridicat considerabil nivelul de trai al poporului sovietic. În 1955, venitul naţional al U.R.S.S. a fost de 2,8 ori mai mare ca în 1940. Circulaţia mărfurilor cu amănuntul în comerţul de stat şi cooperatist a sporit de peste două ori în aceeaşi perioadă.

În cel de al cincilea cincinal a continuat să se dezvolte comerţul exterior al U.R.S.S. În comparaţie cu 1950, volumul comerţului exterior a sporit în 1955 de aproape două ori. Totodată, în cei cinci ani exportul de maşini şi utilaj, precum şi de metale feroase şi neferoase, a sporit de 2,7 ori. S-a lărgit considerabil cercul de ţări cu care U.R.S.S. întreţine legături comerciale.

Plecarea din Moscova a delegaţiei Marii Adunări Naţionale a R. P. R.

MOSCOVA 24 (Agerpres). — TASS transmite: La 24 aprilie a părăsit Moscova plecînd la Chişinău, în drum spre patrie, delegaţia Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne.

Pe aerodromul Vnukovo pavoazat cu drapele de stat ale R.P.R. şi Uniunii Sovietice, delegaţia a fost condusă de A. P. Volkov, preşedintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S.; N. A. Avhimovici, vicepreşedinte al Sovietului Naţionalităţilor al Sovietului Suprem al U.R.S.S.; M. A. Ghedvilas, preşedintele Comisiei pentru propuneri legislative a Sovietului Naţionalităţilor al Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi alţii.

Înainte de plecare conducătorul delegaţiei, Constantin Pîrvulescu, a rostit la aerodrom o cuvîntare în care a spus:

Dragi tovarăşi, prieteni!

Delegaţia de deputaţi ai Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne care a vizitat Uniunea Sovietică la invitaţia Sovietului Suprem al U.R.S.S. a avut posibilitatea timp de aproape trei săptămîni să viziteze multe oraşe, uzine, colhozuri, instituţii culturale, să stabilească un contact nemijlocit cu oamenii sovietici.

Pretutindeni am văzut că oamenii muncii sovietici sînt ocupaţi cu munca paşnică constructivă. Într-o perioadă extrem de scurtă ei au refăcut economia naţională care a avut mult de suferit în timpul războiului împotriva cotropitorilor germani. În plus, oamenii sovietici prin munca lor plină de abnegaţie au făcut ţara lor şi mai înfloritoare decît era înainte de război. Pretutindeni am văzut că poporul sovietic depune toate eforturile pentru a traduce în viaţă sarcinile măreţe de construire a comunismului trasate de Congresul al XX-lea al P.C.U.S.

Am simţit cît este de puternică năzuinţa spre pace a poporului sovietic, cît este el de strîns unit în jurul C.C. al P.C.U.S. şi al guvernului sovietic în lupta pentru înfăptuirea politicii de coexistenţă paşnică între popoare. Am fost adînc impresionaţi de primirea prietenească care ni s-a făcut. Considerăm că vizita noastră în Uniunea Sovietică este de mare folos pentru întărirea relaţiilor de prietenie şi a colaborării între popoarele noastre. Ea slujeşte cauzei măreţe a păcii şi întăririi prieteniei între popoare.

Raportul prezentat de Kim Ir Sen la Congresul Partidului Muncii din Coreea

În cadrul celui de al 3-lea Congres al Partidului Muncii din Coreea, care s-a deschis la 23 aprilie, Kim Ir Sen, preşedintele Partidului, a prezentat raportul de activitate al C.C. al Partidului Muncii din Coreea.

De la cel de al 2-lea Congres al Partidului, a spus Kim Ir Sen, au trecut 8 ani. În această perioadă atît pe plan extern cît şi pe cel intern au avut loc mari schimbări.

Victoria istorică a poporului coreean, a spus în continuare Kim Ir Sen, este o victorie strălucită a marxism-leninismului.

Raportorul a citat date amănunţite, ilustrînd îndeplinirea cu succes şi depăşirea sarcinilor planului trienal. La sfîrşitul lunii ianuarie a.c. volumul producţiei industriei de stat şi cooperatiste a şi depăşit nivelul prevăzut de plan pe anul 1956 — ultimul an al planului trienal.

În domeniul agriculturii, a spus în continuare Kim Ir Sen, partidul depune toate eforturile pentru ca în perioada planului trienal să se atingă în primul rînd nivelul dinainte de război al producţiei culturilor cerealiere şi totodată să se creeze baza pentru dezvoltarea rapidă a agriculturii ţării.

La sate se dezvoltă rapid mişcarea pentru cooperativizarea agriculturii. La sfîrşitul lunii februarie 1956 existau peste 14.650 cooperative agricole care cuprind 65,6 la sută din totalul gospodăriilor ţărăneşti şi 62,1 la sută din întreaga suprafaţă arabilă.

Dacă în volumul global al producţiei industriale greutatea specifică a industriei de stat şi cooperatiste, adică a sectorului socialist, era în anul 1949 de 90,7 la sută, în anul 1955 el a crescut pînă la 98,3 la sută.

Apoi, Kim Ir Sen a trecut la problema unificării Coreei. Dezmembrarea patriei, a spus el, este o nenorocire nu numai pentru populaţia Coreei de Sud, ci şi pentru întregul popor coreean. Ea este de asemenea o mare piedică pentru dezvoltarea ţării noastre.

Noi, a spus Kim Ir Sen, insistăm asupra unirii eforturilor noastre cu eforturile tuturor partidelor politice, ale organizaţiilor obşteşti şi ale activiştilor pe tărîm social din Coreea de Sud pentru realizarea scopului comun — unificarea paşnică a patriei. În acest scop propunem să se convoace o conferinţă comună a partidelor politice şi organizaţiilor obşteşti din Coreea de Sud şi de Nord.

Noi propunem să se creeze o comisie permanentă care ar putea să examineze atît problema stabilirii de contacte între sudul şi nordul ţării, cît şi problema unificării Coreei şi să ia măsuri concrete în legătură cu aceasta.

Victoriile istorice, cucerite de partidul nostru şi de poporul coreean, a continuat Kim Ir Sen, se datoresc faptului că politica partidului nostru se întemeiază în mod consecvent pe principiile marxist-leniniste. În toate domeniile vieţii de stat a crescut rolul conducător al partidului nostru şi s-au întărit nemăsurat de mult legăturile sale cu masele populare.

La 1 ianuarie 1956 Partidul Muncii din Coreea număra în rîndurile sale 1.164.945 de membri şi 58.259 de celule de partid, adică cu 439.183 membri şi cu 28.496 celule de partid mai multe decît în ajunul celui de-al doilea congres, cu toate că în cursul războiului de eliberare a patriei a pierit un mare număr de membri de partid.

Pe noi, a spus în încheiere Kim Ir Sen, ne bucură nemăsurat de mult largile perspective ale viitorului fericit al patriei noastre şi al poporului nostru. Steagul atotbiruitor al marxism-leninismului luminează în mod viu drumul larg ce ni se deschide, ne insuflă nouă, care mergem pe această cale, curaj şi fermitate în luptă. Victoria şi gloria au fost şi vor fi întotdeauna de partea acelora care merg înainte sub acest steag.

Descoperirea unei acţiuni de spionaj american în R. D. Germană

BERLIN 24 (Agerpres).—TASS transmite: La 23 aprilie general maior I. L. Ţarenko, şeful ad-interim al statului major al trupelor sovietice din Germania, a adresat generalului-maior Uncles, şeful statului major al trupelor americane în Europa, o scrisoare în care se spune:

„La 22 aprilie a.c., transmisioniştii grupului de trupe sovietice din Germania au descoperit în regiunea Alt-Glienicke un tunel săpat de serviciul american spre liniile de telecomunicaţii ale trupelor sovietice, precum şi spre liniile de telecomunicaţii ale Republicii Democrate Germane, care trec prin teritoriul Republicii Democrate Germane.

După cum a arătat ancheta, serviciul american a săpat pe teritoriul Republicii Democrate Germane un tunel lung de cca. 300 de metri, prin care a întins cabluri pornind din sectorul american al Berlinului pe care le-a racordat la cablurile deservind trupele sovietice.

Tunelul, instalaţiile subterane şi aparatajul care se află acolo arată în mod evident că organizatorii provocării au acţionat în scopuri criminale de spionaj, organizînd interceptarea permanentă a convorbirilor telefonice pe liniile de telecomunicaţii ale grupului de trupe sovietice şi pe liniile de telecomunicaţii ale Republicii Democrate Germane.

În legătură cu cele expuse mai sus, statul major al trupelor sovietice din Germania protestează pe lîngă statul major al trupelor americane în Europa împotriva acestor acţiuni ilegale

Din păcate, întîlnirea dintre colonelul I. A. Koţiuba, comandantul sovietic ad-interim, cu general maior Dasher, comandantul american la Berlin, consacrată acestei probleme care a avut loc la 23 aprilie nu a dat rezultate pozitive. Statul major al trupelor sovietice din Germania propune ca comandamentele american şi sovietic din Berlin să înfiinţeze o comisie mixtă sovieto-americană pentru cercetarea amănunţită a faptelor mai sus expuse".

Funeraliile artistului Ion Talianu

Artişti şi cetăţeni din Capitală au condus marţi la amiază pe ultimul său drum pe Ion Talianu, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat, actor al Teatrului Naţional „I. L. Caragiale".

La catafalcul defunctului au luat cuvîntul Radu Beligan, artist emerit al R.P.R., din partea colectivului artistic şi conducerii Teatrului Naţional „I. L. Caragiale", Jules Cazaban, artist emerit al R.P.R., din partea Comitetului Central al Sindicatului lucrătorilor din instituţiile de artă şi cultură şi Mircea Avram, director adjunct al teatrelor, din partea Ministerului Culturii.

Ceremonia înhumării a avut loc la Cimitirul Belu.

Stan Golestan

La 21 aprilie a încetat din viaţă, departe de patrie, compozitorul romîn Stan Golestan.

Născut la Vaslui în anul 1875 Stan Golestan îşi începe studiile de muzică de timpuriu în ţară, iar mai tîrziu pleacă la Paris spre a şi le desăvîrşi sub îndrumarea unor maeştri ca Vincent d'Indy, Albert Roussel şi Paul Dukas.

Deşi stabilit de peste 60 de ani în capitala Franţei, Stan Golestan a rămas profund legat de patria sa, militînd, atît prin creaţia sa cît şi prin bogata sa activitate de critic şi muzicolog, pentru promovarea şi popularizarea artei romîneşti în cercurile muzicale ale occidentului.

Printre lucrările sale mai de seamă pot fi citate: Poemul simfonic „Dîmboviţa", „10 cîntece în stil popular" pe versuri de M. Eminescu, „Doine şi balade", „Rapsodia romînă nr. 1", „Simfonia în sol minor în stil romînesc", intrată în repertoriul marilor orchestre simfonice din lume, „Concertul moldovenesc" pentru violoncel şi orchestră, „Concertul romînesc pentru vioară şi orchestră şi altele.

Stan Golestan se numără printre primii muzicieni romîni care au urmat pilda lui George Enescu, orientîndu-şi creaţia pe drumul valorificării cîntecului nostru popular, fapt care îi asigură un loc de cinste în istoria muzicii romîneşti.

Comitetul Uniunii Compozitorilor din R.P.R.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52